

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **10 str.**

Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 17-2 w nocy

Redaktor Naczelny i Wydawca: Dr. Adam Brzeg

Kontoczekowe P. K. O. Nr 160-315.

Cena numeru w Toruniu i na prowincji **5 gr. 20**

Rekopisów Redakcja nie zwraca

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Tel. Redakcji dziennej 402, nocny 211
Telefon Administracji 286

Oddziały: Gdańsk, Stadtgraben 6, telefon 214-94 — Gdynia, ul. 10 Lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejnerowo, Gdańska 4, telefon 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Dworcowa 3, telefon 312.

Rok III. Toruń, piątek 31 lipca 1931

Nr. 173

Anglja prosi Francję o pomoc chcąc ratować funt szterling

Paryż, 30. 7. (PAT). Po Niemcach ANGLJA ZWRÓCIŁA SIĘ O POMOC FINANSOWĄ DO FRANCJI.

Pobyt w Paryżu Kindersleya, wicedyrektora banku angielskiego, który wczoraj odejechał do Londynu, miał właśnie na celu wyjaśnienie warunków, na jakich by Francja mogła przyczynić się do podtrzymania kursu funta angielskiego. Według udzielonych informacji, warunki te polegać mają na przyjęciu do dyskonta przez bank francuski krótkoterminowych zobowiązań banku angielskiego do wysokości 2 i pół milarda franków. Kwestje zostały wyjaśnione dopiero zasadniczo. Porozumienie ostateczne nastąpiłoby wówczas, gdyby Londyn zwrócił się do banku francuskiego z oficjalną prośbą o udzielenie mu wymienionych kredytów.

Omawiając te sprawy, prasa francuska wskazuje na zależność całej operacji od zażegnania kryzysu niemieckiego oraz od stanowiska, jakie zajmą Niemcy wobec moratorium politycznego.

Wchodzi w dany wypadek w grę kwestja bardzo poważna — pisze Sauerwein w „Le Matin” — właściwa sprawa zaangażowania kapitału w Anglii dotyczy nie tylko jedynie banku francuskiego. Obchodzi ona również i ogólną politykę Francji. Powstało pytanie, czy odpowiadać będzie interesom Francji zasilanie pieniędzy rynku angielskiego wówczas, gdy udzielone Anglii fundusze w znacznej części obrocone zostaną na ratowanie Niemiec. Działając tym

sposobem za pośrednictwem Anglii, Francja nie mogłaby z tego ratunku wyciągnąć takich korzyści, któreby osiągnęła, gdyby weszła w bezpośrednie porozumienie z Niemcami.

Paryż, 30. 7. (PAT). Pogłoski, zanotowane przez pisma o rzekomem rozbiściu się rokowań, prowadzonych przez wiceprezesa banku angielskiego Kindersleya z bankiem francuskim o

pożyczce 100 milionów dolarów, nie znajdują dotychczas potwierdzenia. Jest jednak widoczne, że zawarcie umowy jeszcze nie nastąpiło i decyzja może zapaść dopiero po powrocie Mac Donalda z Berlina. Kwestja ratowania gospodarki pieniężnej Anglii i kursu funta szterl. przez Francję gorącej dźwi w każdym razie nad kwestją bezpośredniej pomocy dla Niemiec.

Rząd angielski wstrzymuje się od składania deklaracji

w sprawie międzynarodowej sytuacji finansowej

Londyn, 30. 7. (PAT). Na wczorajszym posiedzeniu izby gmin na zapytanie, czy rząd rozważa względnie czy jest skłonny rozważyć sprawę wspólnej akcji Wielkiej Brytanii, Stanów Zjedn. i Niemiec w celu zlikwidowania trudności finansowych i ekonomicznych Europy, podsekretarz stanu w ministerstwie spraw zagr. Dalton oświadczył, że celem rządu jest osiągnięcie w możliwie jak najobszerniejszej skali współdziałania międzynarodowego dla rozwiązania wzmiankowanych trudności. Na postawio-

ne z kolei pytanie, czy nie uważa on, że mogłoby się okazać koniecznym działanie niezależnie od Francji, podsekretarz stanu Dalton zaczął już odpowiadać, ale w tym momencie przerwał mu przewodniczący izby, komunikując, że kanclerz skarbu Snowden uważa za niepożądane składanie jakichkolwiek deklaracji w chwili obecnej w sprawie międzynarodowej sytuacji finansowej, natomiast rząd ma zamiar zwołać parlament przed dniem 20 października, o ile to się okaże niezbędnym.

Odpowiedź Francji na wizytę angielską w Berlinie

Paryż, 30. 7. (PAT). Opinia publiczna francuska, która wymaga, aby przed udzieleniem Niemcom olbrzymich kredytów, o których jest obecnie mowa, rząd Rzeszy za pewnił gwarancje polityczne, żąda również, ażeby korzystając z poparcia finansowego Francji, Anglja nie prowadziła polityki nie zgodnej z francuskimi interesami. Głównym celem jest zaufanie — pisze dziennik

„Le Journal” — Otóż pierwszym warunkiem zaufania jest położenie kresu wszelkim nieporozumieniom politycznym. Niepo rozumieniu takie nieistnieją między Paryżem a Londynem, a ton, który zachowali w Berlinie ministrowie angielscy, nie wskazuje na to, że chcą oni uczynić wszystko, co jest tylko możliwe, aby zlikwidować te nieporozumienia.

„Zeppelin” nad lodami polarnymi

Berlin, 30. 7. (PAT). Wczoraj nadeszła z pokładu parowca „Resolute” należącego do linii Hamburg-Ameryka wiadomość, że przyjęto depeszę radiową z „Zeppelina”, według której znajdował się on wczoraj na północ w odległości 410 mil morskich od grupy wysp norweskich Spitzbergen, a

więc na zachód od Ziemi Franciszka Józefa. Według ostatnich wiadomości, sterowiec „Zeppelin” zawrócił z drogi do Leningradu, dokąd ma przybyć dziś rano. Wczoraj przed południem sterowiec znajdował się nad Nową Ziemią.

Zupełny upadek życia gospodarczego w Niemczech

Berlin, 30. 7. (PAT). Nowe zarządzenia w sprawie obrotu pieniężnego wywołały w kołach gospodarczych pewne rozczarowanie. Wobec tego, że w najbliższych dniach przypada wypłata pensji urzędnikom i pracownikom oraz innych zobowiązań, związanych z końcem miesiąca, rząd Rzeszy nie mógł dziś już zdecydować się na zupełne zniesienie ograniczeń w obrocie środków płatniczych. Licząc się z możliwością iż nagle zniesienie tych ograniczeń wywoła wśród ludności popłoch, który wskutek sta

ła napotyka na silny opór ze strony ciężkiego przemysłu niemieckiego.

Z Nadrenji donoszą, że od szeregu dni odbywa się tam narada przedstawicieli wielkiego przemysłu, zmierzająca do zorganizowania jak najenergiczniejszego protestu przeciwko wszelkim próbom dalszego podwyższania stopy dyskontowej. Wszelkie podwyżki kredytowe zdaniem przemysłowców niemieckich odbić się mogą ujemnie na eksportcie. Krają pogłoski, że na obradach tych rozpatrywany jest poważnie projekt, ażeby nie podwyższać stopy dyskontowej.

Tymczasem z powodu braku środków obrotowych utrzymanie przedsiębiorstw mimo redukcji robotników i pracowników oraz ograniczenia godzin pracy napotyka na wielkie trudności. Mnożą się znamiona

Mac Donald opuścił Berlin

Berlin, 30. 7. (PAT). Wczoraj o godz. 10.07 premier angielski Mac Donald odleciał angielskim samolotem wojskowym z lotniska Tempelhof do Londynu.

W drodze premierowi towarzyszą dwa inne wojskowe samoloty angielskie.

Na pożegnanie premiera Mac Donalda przybyli kanclerz Bruening i minister Curtius w otoczeniu wyższych urzędników urzędu spraw zagr. i ambasador amerykański Rumbold wraz z członkami ambasady. Przybycie samolotu do Londynu oczekiwane jest około godz. 3 po poł.

„Anschluss” przed trybunałem haskim

Haga, 30. 7. (PAT). Stały trybunał spraw międzynarodowych wysłuchał przemówienia rzecznika Czechosłowacji Kromara, który wskazał na niebezpieczeństwo, jakie grozić będzie niepodległości Austrii na skutek unji celnej z Niemcami oraz delegata włoskiego Pilletti'ego, który wyjaśnił, że unja celna dałaby Niemcom prawo mieszanina się do spraw austriackich, czego nie można pogodzić z samą zasadą niezależności i suwerenności wolnego państwa.

Wielka panama finansowa w Sopocie Nationaliści gdańscy — malwersantami

Wielkie poruszenie wywołała w prasie gdańskiej wiadomość o samobójstwie głównego kasjera towarzystwa zakładów oświetlenia elektrycznego w Sopocie — Opitza oraz o aresztowaniu jego zastępcy Volkmana.

Jak się wyjaśniło, dokonali oni wielkich malwersacji sięgających znacznych kwot.

Volkman był prezesem kasy chorych. Poza tem obaj wymienieni, jak donosi „Danziger Volksstimme” należeli do prawicowych organów partyjnych.

Na Pomorzu bezrobocie zmniejszyło się o 700 osób

Ogólną przypuszczalną liczbę bezrobotnych na terenie województwa pomorskiego w dn. 25 lipca br. wynosiła 11.940, co w stosunku do poprzedniego tygodnia oznacza zmniejszenie o 725 osób. Z wykazanej wyżej liczby bezrobotnych pobiera zasłek z funduszu bezrobocia 4.331 osób.

Posiedzenie klubu sejmowego BBWR.

W sobotę 1 sierpnia o godz. 10 przed południem odbędzie się w Warszawie w gmachu Sejmu posiedzenie klubu sejmowego BBWR.

Bursztynowe wyroby

najpiękniejsze, — z gwarancją naturalne, wykonane w Gdyni z najprzedniejszego polskiego surowca, największy wybór wprost po cenach fabrycznych poleca P. Trzeźniak w Gdyni narożnik ulicy Podjazdowej i Starowiejskiej. (9279)

Mentorzy na szczudłach

(Wstęp do lekcji historycznej)

Jeśli ludziom odpowiedzialnym za drogi i łamańce polityczne Stronnictwa Narodowego na Pomorzu powiemy jasno i otwarcie słowa prawdy, to pierwsza odpowiedź, z jaką się spotykamy: to obelga osobista „Narodowi” publicyści starają się grubiaństwem i brutalną kalmurją lub obelgą odpowiedzieć na słowa prawdy i krytyki.

Gdy ta broń nie pomaga, a jadowity pocisk rekoszetem uderza w samych autorów tej walki, wtedy następuje druga scena pantominy „narodowej”: mistrze i archireje publicystyki endeckiej pędzą gwałtownie do rekwizytorni teatralnej, wdziewają na się godne szaty powagi i mentorstwa wielkiego synhedryonu partyjnego i pouczają z góry, z wyżyn trójnoga pytyjskiego szary pomorski ludek.

Byłe przybłęda z ciepłych krajów, na głę odgrywać zaczyna sztucznie rolę kaznodzieji i proroka, profesora i znawcy historii Pomorza, i zapowiada lekcję patriotyzmu, „pierwszą i zasadniczą naukę historii z zakresu Pomorza”.

Taki pajac z galerii „wielkich ludzi” stronnictwa, taka woskowa figurka z pantoptikum „narodowych” działaczy zapowiada nam lekcję historii pomorskiej.

Cóż to będzie znowu za wodewil „narodowy”? Znow jakiś anonim, schowany za kotarę „słowopomorka” będzie bredził o tem, że

„ONI WIEDZA LEPIEJ, ONI POMORZANIE Z TARNOWA, KIJOWA I INNYCH ZAMORSKICH ZIEMIC...”

Znowu wyciągnie się stare roczniki pism i piśmerek i jak kauzypierda prowincjonalny będzie ktoś fastrygować przeszłość z teraźniejszością, by wykazać po faryzeuszowski, że „oni” są patrijoci i obrońcy tej Ziemi Pomorskiej — pierwszej klasy, wszyscy inni to druga sorta.

A tymczasem tym „historykom” od nauki historii z zakresu Pomorza, po imieniu przedewszystkiem:

Odeszliście na miłe od własnego programu i skompromitowaliście głoszone przed dziesięć laty wasze własne hasła.

Przypomniemy Wam, niepowołanym „historykom”, że w pierwszym, programowym artykule waszego organu (Słowo Pomorskie z dnia 19 grudnia 1920) pisaliście jasno i wyraźnie:

„Znamy gorzkie skargi najlepszych synów z pośród społeczeństwa pomorskiego, którzy z krwawym sercem patrzyli na to, jak lekkomyślność pycha kastowa, zawiść partyjna (rok 1920!)... zmarnowały kapitał ufności i przywiązania, którym gorzały serca pomorskie do Polski.

Ale nie czas na skargi nad minioną przeszłością.

NIESPEŁNIONE DOTAD ZADANIA ZWIĄZANIA I POŁĄCZENIA POMORZA Z WIELKIM ORGANIZMEM PAŃSTWOWYM POLSKIM MUSI BYĆ DOKONANE.

JEST TO NAKAZ DZIEJÓW. MISA BODAJ CZY NIE NAJWAŻNIEJSZA NASZEGO POKOLENIA.”

Tak zapewnialiście tutejsze społeczeństwo lat temu przeszło dziesięć.

A co zrobiliście z tym swoim programem? Jak spełnialiście ten nakaz dziejowy, tę „misję naszego pokolenia”?

Wtedy w grudniu 1920 deklamowaliście „programowo” o tem związaniu i połączeniu Pomorza z organizmem państwa polskiego jako o misji dziejowej, ale to nie przeszkadzało wam już w parę tygodni później bić w wielki dzwon separatyzmu, skoro już w lutym 1921 za waszą i waszych liderów robotą odbywały się te

ZJAZDY DELEGATÓW POMORZA PRZECIW UNIFIKACJI(1)

Nie pragnęliśmy przystępować do tej przykrych, a tak bolesnej z punktu państwowego historii, ale skoro „narodowi” historycy zapowiadają lekcję nauki historii pomorskiej, to prosimy:

Wtedy już te same lamy „Słowa Pomorskiego” służyły sprawie ostrej walki

przeciw unifikacji z Macierzą, gdzie w odezwach i artykułach dzisiejszych „narodowych” publicystów żądano wprost

„złączenia w jedno ciało administracji wewnętrznej - krajowej z Wielkopolską i Śląskiem... w obronie naszej odrębności i wydajności krajowej...”

A więc już dziesięć lat temu patronowano tym samym pomysłem, z którymi występuje się dziś pokryjomu, tajnie na poufnych konwentyklach i zjazdach.

Przecież już wówczas to samo pismo „nieskazitelne” i „niewinne” jak baranek a wiecznie tylko napastowane i atakowane przez organ sanacji, musiało walczyć z podobnymi zarzutami, bo ówczesny empeerowski „Głos Robotnika” z dnia 5 lutego 1921 wprost zarzucił „Słowo Pomorskiemu” „fałszowanie opinii”, a polemika ówczesna dzisiejszego „słowopomorka”, zupełnie przypomina argumenty dzisiejsze i stałe wykręcanie się sianem.

Czy ci „nauczyciele historii pomorskiej” nauczyli się sami szanować swoje państwo i swój rząd, gdy od chwili powstania swego organu prasowego, już prowadzili robotę destrukcyjną, antypaństwową, głosząc hasła

SEPARATYZMU I AUTONOMJI tej Ziemi, co jeszcze nie miała czasu

skrzepnąć we współżyciu z Macierzą.

Przypomniemy tę stałą robotę podjazdową przeciw rządowi i władzy państwowej. Dziś ci sami „narodowcy” krzyczą codziennie, że walczą przeciw „sanacji” i jej rządowi.

A co ta sama prasa wypisywała lat temu dziesięć, gdy rządził dzisiejszy największy przyjaciel i sojusznik endecji, p. Wincenty Witos z Wierchosławic.

Był przecież rząd człowieka, którego dziś wynoszą pod niebiosa.

Zacytujmy tylko dla przykładu jeden artykuł wstępny „Słowa Pom.” z dnia 18 czerwca 1921 pt.: „O silny rząd” Cóż więc pisano wówczas, dziesięć lat temu?

„Można śmiało powiedzieć, że naród i państwo nie mają dzisiaj rządu. Bo to, co istnieje i co się nazywa rządem, jest tak nieuchwytnie i niepewne, jak lotne piaski. „Czy taki łatany i ciągle się psujący rząd może rządzić? Nawet gdyby chciał i umiał, toby nie mógł...”

Naród (zawsze ten sam naród „słowopomorski” przyp. red.) domaga się rządu silnego, mocnego, energicznego „Ludowcy nie chcą dopuścić nikogo innego do władzy. Sami nie mogą podolać obowiązkom, lecz nie chcą

dopuścić do współpracy Związku Ludowo Narodowego (dziś przemalowani na Stronnictwo Narodowe) bo się obawiają...”

Czy po nowego słyszemy dziś od „narodu” po dziesięć lat?

Tylko władza, władza, współpraca w rządzie oto treść, która bez przerwy odżywia mózgi endeckie i ich politykę.

Możnaby cytować całemi stosami identyczne i dziś argumenty tej „patrijotycznej” prasy endeckiej, która stała przed dziesięć laty uprawiała tę samą politykę groźb i popłochu, gdy np. w artykule pt.: „Do czego dążymy?” wołało w „słowopomorku” dosłownie:

„Partyjni politycy tego nie widzą, bo ich umysły zdolne są tylko do walki o teki, o fotele i o portfele...”

Spółeczeństwo nasze samo musi myśleć o ratunku, gdy rząd się na ratunek zdobyć nie może...

OSTATNIA GODZINA WYBIŁA. DŁUŻEJ CZEKAĆ JUŻ W OBOJĘTNOŚCI NIE WOLNO. (Słowo Pomorskie 19. 6. 1921 nr. 137).

Czy Czytelnikom nie przypomina się ta sama piosenka publicysty endeckiego do znudzenia, aż po dziś dzień?

* * *

Nauka historii pomorskiej zapowiedziana nam przez mistrzów endeckiej szkoły partyjnej będzie zapewne bardzo interesująca.

A jakże przypomni nam zapewne dalsze etapy realizowania programowych haseł: związania i połączenia Pomorza z Polską, jako nakazu dziejowego i misji obecnego pokolenia.

Dowiemy się zapewne, co działo się później, gdy odbywały się wybory Prezydenta Rzeczypospolitej Narutowicza, utrzymamy zapewne te karty historii, krwią zacnego człowieka i wielkiego uczonego zbrukane, usłyszemy zapewne dalsze interesujące szczegóły, przewinę się przed nami dalsze fazy tej polityki „narodowej” gdy w maju 1926 roku na łamach tegoż organu powrócono do programu separatystycznego z roku 1921, a p. Dr. Paweł Ossowski, adwokat ogłaszał uniwersał pod datą 26 maja 1926 o

„SAMORZĄD ZIEM ZACHODNICH” i ustalał publicznie na czołowych stronach tegoż „Słowa Pomorskiego”, dokładny plan separatyzmu Pomorza i Wielkopolski.

I dziwne, że autorzy tego projektu nie otrzymali, o ile nam wiadomo, żadnych odznaczeń od ogromnie w tych projektach zainteresowanych pewnych państw ościennych... „So ein Ding” ab-solutnie się bowiem należało...

Takie będą niewątpliwie lekcje patriotyzmu i nauki historii pomorskiej, które nam, jako wywołanie „wilka z lasu” zapowiada ta sama klika polityków „narodowych”, która od lat dziesięć uprawia stale i bezkarnie swe nieczyste rzemiosło, skierowane przeciw państwu.

Oczekujemy na tę pierwszą i zasadniczą naukę: autorzy tej starej roboty niech kopią sobie sami dalej grób polityczny w opinii patrijotycznego społeczeństwa pomorskiego, które w robocie tej już się orientuje i w celach jej pracowało już nie od dziś.

Civis.

Fatalna gospodarka w Prusach Wschodnich

Zadłużenie rolnictwa wynosi 1,4 miliarda mk.

Fatalna gospodarka niemiecka wydaje w Prusach Wschodnich coraz gorsze owoce. W Prusach Wschodnich stan gospodarczy przedstawia się fatalnie. Bankructwa i upadłości są na porządku dziennym. Zarówno bankrutują prywatne instytucje, jak i komunalne. Obciążenie gospodarki w wschodnio-pruskich miastach jest olbrzymie. Szczególnie dotkliwie odczuwa kryzys rolnictwo pruskie.

Izby i stowarzyszenia rolnicze Prus Wschodnich wystosowały do Prezydenta Rzeczypospolitej Hindenburga memorjał. W memorjale tym wskazują na niezmiernie ciężkie położenie rolnictwa. Zadłużenie rolnictwa wynosi 1,4 mil-

jarda marek, z czego połowę stanowią zobowiązania krótkoterminowe. Kredyty krótkoterminowe oprocentowane są obecnie 20 od sta. Dodatkowe obciążenia rolnictwa wynoszą 6 milionów marek miesięcznie. Niwecezy to — zdaniem petentów — akcją pomocy dla niemieckiego Wschodu, ponadto uniemożliwia w okresie zniw wypłatę rolniczyn. Trudności te muszą się — zdaniem rolników wschodnio-pruskich fatalnie odbić na zagrożonych Prusach Wschodnich. Wkońcu petenci domagają się radykalnego uregulowania finansów dla Prus Wschodnich.

Stopy dyskontowe w bankach emisyjnych

W ostatnich dniach szereg banków emisyjnych zmienił wysokość stóp dyskontowych. Poniżej podajemy zestawienie stóp dyskontowych banków emisyjnych według obecnego stanu: Austria 10%, Belgja 2½%, Bułgaria 8½%, Czechosłowacja 4%, Danja 3½%, Estonia 7%, Francja 2%, Finlandja 6%, Gdańsk 5%, Grecja 9%, Holandia 2%, Hiszpanja 6½%, Indje Brytyjskie 6%, Jugosławja 6½%, Japonja 5,11%, Litwa 7%, Łotwa 7%, Niemcy 10%, Norwegja 4%, Polska 7½%, Portugalia 7½%, Rumunja 8%, Stany Zjednoczone A. P. 1½%, Szwecja 3%, Szwajcaria 2%, Włochy 5½%, Węgry 9%, Wielka Brytania 3½%.

B. min. skarbu wyleźdza do Moskwy

Do Moskwy wyjeżdża b. kierownik Min. Skarbu p. Ignacy Matuszewski. P. Matuszewski zamierza zbadać stosunki gospodarcze w ZSSR, w związku z pracą, która się ukaże w najbliższym czasie.

Włochy i Francja

Z Paryża donoszą, iż premier francuski Laval zasadniczo zgadza się na zaproszenie premiera włoskiego Mussoliniego na konferencję na terenie włoskim. Spotkanie to miało nastąpić w pierwszej połowie sierpnia. Termin i miejsce spotkania miałyby być ustalone na zwykłej drodze dyplomatycznej między Włochami i Francją.

Na naszym froncie gospodarczym

Mniej profesów wekslowych — Zbiory były mniejsze — Powrotna fala dopływu kapitałów

Instytut Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen w następujący sposób charakteryzuje obecną sytuację gospodarczą.

Płynność gospodarstwa społecznego nie uległa polepszeniu, jakkolwiek ilość protestów wekslowych naogół się obniżyła (z 13,0 proc. w maju do 11,4 proc. w czerwcu, w Banku Polskim z 4,75 proc. do 4,44 proc.); co jednak prawdopodobnie wyjaśnia się staranniejszą selekcją materiału wekslowego oraz wzrostem ilości weksli prolongowanych.

Rozmiary produkcji naogół pozostały bez zmiany. Wprawdzie produkcja dóbr wytwórczych powiększyła się (z 91,5 do 94,7), lecz pochodzi to jedynie ze wzrostu ruchu budowlanego i gąszi z nim związanych.

Produkcja dóbr spożycia obniżyła się (z 95,9 w maju do 95,1 w czerwcu), lecz zmniejsza raczej charakter przypadkowy (zawieszenie prac przez pewien duży zakład

przemysłowy, z przyczyn raczej pozakonjunkturalnych). Ewentualne korzystne ceny zbóż działają mogą na wzrost zakupów w sezonie jesiennym. Naogół zatrzymanie się niskowej tendencji cen, stosunkowo małe zapasy, mimo pewnego obniżania się przywozu gotowych wyrobów z zagranicy, świadczą o tem, że przystosowanie się rozmiarów produkcji do spożycia w pewnym stopniu nastąpiło. Jednocześnie jednak ze zmniejszeniem produkcji odbywał się proces kurczenia spożycia skutkiem redukcji płac i liczb robotników.

Na wsi daje się zauważyć pewne niewielkie odprężenie sytuacji finansowej, co się wyraża spadkiem protestów weksli rolniczych. Stan zasiewów zbóż chlebowych uległ w ciągu czerwca dalszej poprawie. Spodziewane zbiory będą jednak mniejsze od zeszłorocznych, w związku z czem należy oczekiwać, że w przyszłym roku gospodarzom niezależnie

się cen zbóż w Polsce od poziomu światowego, nastąpi wcześniej niż w czasie ostatniej kampanji.

Wpływ paniki niemieckiej był stosunkowo nieznaczny. Ucieczka kapitałów była raczej niewielka. Kursy akcji przemysłowych na giełdzie warszawskiej nie obniżyły się w lipcu w porównaniu z poprzednim miesiącem. Na początku bieżącego miesiąca można zauważyć powrotną falę kapitałów wycofywanych w okresie paniki.

Przewidywanie dalszego rozwoju, wobec niemal decydującego wpływu na konjunkturę wypadków politycznych o charakterze międzynarodowym, jest niezmiernie trudne. W każdym razie układ stosunków gospodarczych w najbliższej przyszłości w przeważającej mierze zależeć będzie od układu stosunków politycznych.

Nowy wiceminister skarbu

Donoszą, że profesor Uniwersytetu wileńskiego p. Zawadzki, dotychczasowy prezes Izby przemysłowo-handlowej w Wilnie oraz prezes komisji podatkowej przy Ministerstwie Skarbu będzie mianowany wiceministrem Skarbu.

Prof. Zawadzki będzie się zajmował wyłącznie sprawami podatkowymi oraz opracowaniem nowych ustaw podatkowych.

Z Klubu BBWR

Prezjdum Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem zawiadamia, że w sobotę, dnia 1-go sierpnia r.b., o godzinie 10-ej rano odbędzie się w lokalu sejmowym plenarne posiedzenie klubu parlamentarnego posłów i senatorów B.B.W.R.

Spadek bezrobocia

Według danych państwowych urzędów pośrednictwa pracy, liczba bezrobotnych w Polsce zarejestrowanych w dniu 25. b.m. wynosiła 263.406 osób, co w porównaniu ze stanem z dn. 18 b. m. wykazuje spadek liczby bezrobotnych o 5.175 osób.

Zasilki ustawowe w okresie od 11 do 18 bm. pobierało 56.982 bezrobotnych.

Mac Donald i Henderson

W kołach londyńskich omawiana jest żywa różnica zdań pomiędzy Hendersonem a Mac Donaldem w związku z kryzysem niemieckim. Twierdzą, że pozycja Hendersona jest silniejsza niż Mac Donalda. Premier angielski spotyka się z krytyką za zbyt pronicieckie sympatie. Pozostawać ma on pod wpływem gubernatora Banku Angielskiego Normana.

Nowa zbrodnia na granicy polskiej

Mordercy pruscy chępią się, że zabili polskiego strażnika

Znowu krew polska polala się na granicy pruskiej. Zbrodnia, której ofiarą padł funkcjonariusz polskiej straży granicznej, Michał Nowakowski, ma wszelkie cechy uplanowanej zasadzki.

nik polski i każe mu, zgodnie z przepisami granicznymi, udać się na posterunek, drugi wypada nagle z budki i sterem strzałami rewolwerowymi kładzie Michała Nowakowskiego trupem na miejscu. Dzieje się to tak bly-

Istotnie, w restauracji w Schwenten przechwalają się, że zabili strażnika polskiego. Restaurator powiedział o tem księdzu katolickiemu z Lupitza, a ksiądz spowodował aresztowanie tajemniczych osobników. Jednakże prokurator niemiecki uważał za stosowne wdrożyć dochodzenie tylko przeciw jednemu ze sprawców napadu, nazwiskiem Erwin Melchert (lat 23, elektrotechnik z m. Wittstock). To on miał strzelać do Nowakowskiego. Jego towarzyszy, który zabił Nowakowskiego w zasadzkę, zgóry już był uznany za niewinnego baranka.

A przecież, cały przebieg zbrodni nasuwa mocne podejrzenia, że nie było ono dziełem przypadku. Wszystko wskazuje na to, że była to zbrodnia, popełniona z premedytacją, że Nowakowski zamordowany został z zasadzki przez umyślnie nasłanych zbirów.

Melchert czytał zapewne triumfalne sprawozdanie gazet niemieckich, gdy sędziowie gdańscy zwolnili Gengerskiego, który zamordował inżyniera polskiego. Czytał zapewne, jak policja gdańska aresztowała i sądy gdańskie skazały na parę tygodni więzienia marynarza polskiego, któremu hitlerowcy wyćieli na piersiach nożem znak swastyki. Dlaczego sądy wschodnio-pruskie mają być gorzsze od sądów gdańskich?

Znaczącym wstępem do pruskiego wymiaru sprawiedliwości jest postępowanie prokuratora, który wdrożył śledztwo tylko przeciwko jednemu ze zbrodniarzy, choć jasno jest, że obaj działali wspólnie i w porozumieniu. Pozostaje obecnie oczekiwać, iż sąd pruski, za przykładem gdańskiego uzna, iż Melchert działał „w obronie koniecznej“ i... uwolni go. Ale społeczeństwo polskie nie potrzebuje czekać na wymiar sprawiedliwości pruskiej.

Dla nas wyrok już zapadł.

Trup strażnika polskiego i polana na posterunku jego krew jest jeszcze jednym surowym wyrokiem potępienia nie tylko na mordercę, ale i na całą rzeszę „kulturę“ prusko-niemiecką i na „moralność“ współczesnych Niemców. Zbrodniarze w rodzaju Melcherta, rodzą się i wychowują w tej atmosferze nienawiści, jaką oddychają współczesne Niemcy do Polaki.

Mamy dwa ważne przed sobą obowiązki: 1) zrewidować system ochrony pogranicza naszego z Niemcami, 2) uświadomić szeroko i dokładnie opinię zagraniczną o istocie stosunków „sąsiedzkich“ z Niemcami.

Czas najwyższy, by zarówno we Francji, jak w Anglii i Stanach Zjednoczonych zrozumieliśmy z jakimi „sąsiadami“ Polska ma do czynienia.

Sp. Michał Nowakowski, strażnik graniczny bestjałsko zamordowany przez Niemców.

Dwaj „bezrobotni“, niewiadomo skąd, z głębi Niemiec przybyli do miasteczka pogranicznego Schwenten, zakradają się do polskiej budki granicznej nad kanałem Odrzańskim i tutaj nocują. Jeden z nich „na wabią“ wychodzi przed budkę, gdy zaś zbliża się straż-

nik polski i każe mu, zgodnie z przepisami granicznymi, udać się na posterunek, drugi wypada nagle z budki i sterem strzałami rewolwerowymi kładzie Michała Nowakowskiego trupem na miejscu. Dzieje się to tak bly-

Miljard złotych pożyczki

otrzymała Anglia od Francji

Odpiływ złota z Anglii przybrał, jak już donosiliśmy, niepokojące rozmiary dla finansów angielskich. Aby temu zaradzić, Bank Angielski wysłał do Paryża specjalnego delegata, który odbył szereg rozmów z przedstawicielami Banku Francuskiego. Rezultaty tych rozmów dały wyniki dodatnie.

Według ostatnich doniesień dokonał się w Paryżu fakt doniosłej wagi, a mianowicie doszła do skutku pożyczka Francji dla Anglii. Wielka Brytania otrzymała od Francji kredyt redyskontowy w sumie 100 milionów dolarów. W praktyce oznacza to zaprzestanie dalszego wycyfowywania francuskich kapitałów krótkoterminowych z Anglii.

Angielski rynek finansowy może ze swej strony, według zaleceń konferencji londyńskiej, pozostawić swoje krótkoterminowe kapitały w Niemczech. Trzeba zauważyć, że zarobki banków angielskich zwiększają się znacznie w ten sposób, że względu na różnicę stopy dyskontowej. Jak wiadomo, banki angielskie ciągną duże zyski od lat z tego tytułu, że kapitały, pożyczane na tani procent we Francji, wędrują do Niemiec, gdzie stopa dyskontowa jest zawsze przynajmniej dwa razy większa, a obecnie nawet 3 razy wyższa, aniżeli we Francji.

Koncesje francuskie wobec Anglii wykazują dostatecznie dobrą wolę Francji, jako też perspektywy polityki francuskiej, która nie wyczerpuje się w przereklamowanym przez prasę stawianiu określonych postulatów, lecz ma na oku dążenia na daleką metę i istotną pacyfikację Europy.

Rokowania francusko-angielskie w sprawie pożyczki krótkoterminowej dla Anglii wywołały w całych Niemczech wielkie wrażenie. Utrzymują się tu uporczywie pogłoski, że banki francuskie na wstępie rokowań zażądały udzielenia sobie dokładnych wiadomości, jak właściwie przedstawia się cyfrowo sprawa pożyczek angielskich w Niemczech, przytem wyjść miało na jaw, że niewycofane jeszcze z Niemiec angielskie kredyty krótkoterminowe wynoszą 70 milj. funtów i że większość tych sum

Anglia uzyskała w formie kredytów od banków francuskich.

W berlińskich kołach finansowych wskazuje, że ostatnie rokowania francusko-angielskie mają na celu nie tyle bezpośrednio poparcie funta angielskiego, ile raczej umożliwienie wstrzymania odpiływu kredytów krótkoterminowych z Niemiec do Anglii. Nastąpić to ma w ten sposób, że z ewentualnych pożyczek francuskich korzystać będą przedewszystkiem te banki angielskie, które inwestowały swe kapitały w Niemczech.

Mniejsza narazie o kalkulacje niemieckie w związku z pożyczką angielską. Stwierdzić należy, i ten fakt posiada doniosłe znaczenie, że współpraca Francji z Anglią coraz więcej się krystalizuje i wspólne przyświecają jej cele.

Krwawe opary

rozruchów komunistycznych

w młodej republice hiszpańskiej

Ostatnie gorące dni w Hiszpanji: rzucają ciekawe światło na obecne położenie młodej republiki hiszpańskiej. Hiszpanja wstrząsają poważne rozruchy komunistyczne, kierowane z Moskwy. Moskwa działa w Hiszpanji z całą swobodą. Mówi się nawet głośno o tem, iż Sowiety zamierzają stworzyć w Hiszpanji własne bazy operacyjne dla lotnictwa i łodzi podwodnych, aby móc swobodnie operować na Morzu Śródziemnym.

Tragiczną ilustracją zabiegów moskiewskich w Hiszpanji są ostatnie krwawe wypadki, jakie rozegrały się w Andaluzji i w jej stolicy Sewilli, gdzie syndykalisci urządzili formalne powstanie.

Piękna Sewilla znalazła się w ogniu zaciętych walk, podczas których władze, aby opanować sytuację, musiały użyć najostrejszych środków. Na ulicach Sewilli pojawiły się i przemówiły karabiny maszynowe i artylerja, w porcie stanął krążownik, każdej chwili gotowy do zbombardowania miasta, a nad miastem unosiły się samoloty wojenne, które walczyły rewolucjonistów posyły z dachów, skąd ostrzeliwali wojsko. Bardzo wiele krwi polalo się w tych dniach w Andaluzji.

Rząd hiszpański zdaje sobie sprawę z niebezpieczeństwa, jakie mu grozi ze stro-

ny dążeń wywrotowych komunistycznych. W tym celu zarządził radykalne środki w celu zapobieżenia wybuchowi dalszych rozruchów komunistycznych w innych dzielnicach. Wszystkie organizacje syndykalistyczne w całym państwie zostały rozwiązane. Osobom, uprawiającym komunizm, grożą surowe kary. Ostatnio, w związku z ostatnimi rozruchami w Andaluzji, aresztowano w miasteczku Alcala de Guadaira 40 agitatorów bolszewickich, przy których znaleziono ulotki komunistyczne, drukowa-

ne w Moskwie.

Prasa hiszpańska również stacza ostrą walkę z komunizmem i przestrzega przed niebezpieczeństwami, grożącymi z tej strony. A komendant policji w Ncei oświadczył wyraźnie, iż od awanturników, zakłócających spokój, Francja została uwolniona dzięki Hiszpanji, która odciąga ich do siebie.

W Hiszpanji bawi obecnie 250 agitatorów sowieckich, którzy posiadają dokładne instrukcje z Moskwy.

Kary śmierci dla ekskróla Alfonsa

domagają się hiszpańscy socjaliści

Z Madrytu donoszą, iż socjalistyczna partja radykalna zamierza w najbliższym czasie zgłosić w Zgromadzeniu Narodowym wniosek, domagający się aby pociągnąć natychmiast do odpowiedzialności sądowej wszystkich, którzy ponoszą winę za szkody i straty, jakie Hiszpanja poniosła od czasu wypadków marokańskich w lipcu 1921 r. Poza tem żąda socjalistyczna partja radykalna, aby proces przeciwko królowi hiszpańskiemu Alfonsowi rozpoczął się w pierwszej połowie sierpnia, i aby

wyrok zapadł najpóźniej do 10 października. Parlamentarny trybunał sądowy, który ma sędzić króla Alfonsa, ma wyszukać środki, za pomocą których można uzyskać wydanie króla Alfonsa w ręce Hiszpanów.

W procesie przeciwko królowi Alfonsowi mają zapaść najcięższe kary, nie pomijając kary śmierci, którejby jednakże nie wykonano. Wszystkie inne kary natomiast miałyby być natychmiast wykonane.

Prezydent

hiszpańskiego Zgromadzenia Narodowego

Został nim deputowany socjalistyczny Besteiro, wybrany na prezydenta Zgromadzenia Narodowego jednogłośnie.

Piętnastodniowa bitwa szachistów

Zwycięstwo Ameryki — Polska na drugim miejscu — Mistrza ameryk. pokonał delegat Polski

Piętnastodniowa wielka bitwa została zakończona. „Zwycięstwo Ameryki“. Temi to słowami oznajmiono zakończenie praskiej Olimpiady szachowej, która była najciekawszym turniejem szachowym ze wszystkich dotychczasowych Olimpiad.

Prowadzona była zacięta walka i do ostatniej chwili nie było można powiedzieć, kto z walki tej wyjdzie zwycięsko. Faworyci często ustępować musieli swym przeciwnikom, uważanym niekiedy za słabszych. Niektóre reprezentacje, jak na przykład amerykańska, zajęły miejsce na którym ich się nie spodziewano, zaś inne jak np. węgierska zmuszone były cofnąć się daleko w tył.

W ostatnich dniach Olimpiady w sali pałacu „Nowaka“ panowała prawdziwie sportowa atmosfera. W wirze walki znaleźli się nie tylko uczestnicy turnieju ale i publiczność. Zdawało się, jakoby na sali pracował totalizator. Tłok nie do opisania panował zwłaszcza w czasie gry Aljehina z Czechosłowakiem Flohrem w przedostatnim dniu Olimpiady. Mówiono, że Aljehin, niezadowolony z porażki jaką odniósł przy grze z łotewskim mistrzem Matisonem postanowił grać na ostro. Rzeczywiście też Aljehin przyspieszył tempo i gwałtownie posuwał figury. Młody mistrz czechosłowacki Flohr musiał złożyć broń przed szampionem świata.

W ostatnim dniu na sali panowało zdenerwowanie. Wszak do ostatnich chwil nie można było powiedzieć, kto zajmie dominujące miejsce. Polska wspólnie z Jugosławią były faworytem Olimpiady. Dopiero w ostatnich dniach Ameryka i Czechosłowacja znalazły się pomiędzy kandydatami do pierwszeństwa.

Gończkowe napięcie zapanowało na sali w czasie gry Polski z Ameryką dnia 26 lipca. Z wielkim zainteresowaniem śledzono grę Makarczyka ze Stonerem. Niezdecydowany koniec tej partii przyniósł zwycięstwo Ameryce. Polscy szachiści musieli ustąpić na drugie miejsce. Było to dla publiczności prawdziwą niespodzianką. Burza oklasków była wyrazem sympatii dla polskich mistrzów a zarazem wyrazem uznania dla graczy amerykańskich. Do zespołu amerykańskiego należał między innymi młody mistrz Kashdan a przedstawicielami Polski byli Rubinstein, dr. Tartakower, Przepiórka i Makarczyk.

Wreszcie ogłoszono wyniki ostateczne. Na pierwszym miejscu znalazła się Ameryka z 48 punktami na 72 możliwych, na drugim miejscu Polska 47 punktów, 3) Czechosłowacja 46½, 4) Jugosławię 46½, 5) Niemcy 45½, 6) Łotwa 45½, 7) Szwecja 45½, 8) Austria 45, 9) Anglja 44, 10) Węgry 39½, 11) Holandia 35, 12) Szwajcaria 34, 13) Litwa 30½, 14) Francja 29½, 15) Rumunia 28, 16) Włochy 21, 17) Danja 19½, 18) Norwegia 15½, i 19) Hiszpanja 15½.

Ciekawe są niektóre poszczególne wyniki. Najlepszymi graczami co do ilości procentu wygranych partij na Olimpiadzie praskiej

z szachistami i nie spotkała się przy szachownicy ani z jednym mistrzem szachowym.

Praska Olimpiada wykazała, że gra w szachy oznacza ciągły ruch; w grze tej nikt nie może uważać się za „niezwyciężonego“. W

Pradze pokonani zostali w poszczególnych turniejach champion świata A. Aljehin raz (pokonany został przez Łotysza Mattisona) oraz młody Amerykanin Kashdan. W ostatnim dniu pokonany został przez Rubinsteina.

Zwycięcy olimpiady szachistów

Międzynarodowy turniej szachistów w Pradze zakończył się, jak wiadomo zwycięstwem reprezentacji amerykańskiej. Polska, która odniosła zwycięstwo w roku 1930, tym razem musiała się zadowolić drugim miejscem

Powyżej zwycięska drużyna amerykańska z złotym pucharem. Od lewej strony: Dake, Kashdan, Marshall, Horowitz i Stallner. — U dołu szachistka angielska Wera Menschik, która w Pradze zdobyła mistrzostwo świata pań.

byli mistrze światowi dr. Aljehin, dr. Tartakower i Szwed Stolz (osiągnęli 75 proc wygranej, grali we wszystkich 18 partjach i zyskali po 13½ punktów). Championka świata Wiera Menschikowa we wszystkich ośmiu partjach wygrała. Grała ona jednakowoż tylko

Pradze pokonani zostali w poszczególnych turniejach champion świata A. Aljehin raz (pokonany został przez Łotysza Mattisona) oraz młody Amerykanin Kashdan. W ostatnim dniu pokonany został przez Rubinsteina.

Miasto bez deszczu

Na zachodnim wybrzeżu Połudn. Ameryki leży miasteczko portowe Paita, w okolicy skalistej i bezwodnej. Paita odznacza się tem, że deszcz jest tu zjawiskiem niesłychanie rzadkiem. Jak twierdzą tubylcy, opady deszczowe zdarzają się raz na 18 lat.

Paita jest pozatem ojczyzną panam, słynnych kapeluszy panamskich, które wyrabiają indjanie tutejsi. Panamy i tutaj nie są tanie;

kapelusz w dobrym gatunku kosztuje najmniej 10 dolarów. Całe góry panam przynoszą indjanie na statek w porcie i zawsze znajdują się amatorzy, którzy od razu rozkupują te słynne z lekkości i trwałości nakrycia głowy. W Europie lub nawet w Stanach Zjednoczonych dobra panama kosztuje kilkadziesiąt dolarów.

MACIEJ WIERZBIŃSKI

ATAK SĘPOW

531 Powieść z r. 1935.

— Mam nadzieję — odparł z przekonaniem Niegrodzki — Liga, która byłaby okazała się bezsilną kukłą, gdyby rzeczy były poszły według planu Berlina, teraz posiada idealną okazję do wystąpienia z gałązką oliwną jako żywej i mocarnej. Zadzwoniłszy na nią wczas i wskazali palcem winowajcę.

— Boże!... — wyszeptał jeszcze drżący z emocji starzec — Opatrzność czuwająca nad Polską, obrała ciebie, doktorze, za swe narzędzie i kreowała się zbawcą Ojczyzny... Ręce ci ucałować, u nóg twych leżeć...

— Czy strumieniem popłynęły z pod okularów i ścisnął bez końca rękę doktora. Do niedawna ufał Niemcom bez granic, teraz zaś mniej niż ktokolwiek, więc spytał:

— A czy te łajdaki ukorzą się przed Ligą? — Inaczej nie nazywał Niemców.

— Niepodobna przypuszczać, aby oszalały, aby rzucili się na nas wtedy, gdy Londyn zarówno jak Paryż pokażą im pięść i hukną im jako złoźniom w uszy: Stop!

— W istocie... tak... — mamrotał profesor, a gdy opanował wzruszenie, począł doktorowi pokazywać czołowe gazety niemieckie, nawołujące do zajęcia Pomorza „w imieniu Ligi, której woli Polska nie chce uszanować, zrzucając z siebie groźny plebiscyt, pod którego brzemieniem byłaby upadła“.

O taktyce Berlina rozprawiali jeszcze długo, aż Niegrodzki począł żegnać z pacyfizmu

proniemieckiego już ulezonego starca.

— Co przyniesie przyszłość, tego nikt nie wie. Zwykle dzieje się to, czego nie przewidujemy, — mówił, zabierając się do wyjścia. — Jednak możemy spojrzeć w jutro z ufnością... gotując się do wojny.

— Więc to jednak nie wykluczone!

— Z Niemcami to nie jest nigdy, w żadnym wypadku wykluczone. Wychowali się na Nibelungach. Oni wojnę kochają!...!

XVI.

W obecności pani Hanny Niegrodzki wygłaszał tylko takie zdania, które mogły być dojsz do uszu pana Wessera. Przypuszczał bowiem, że mąż zapyta ją, co Niegrodzki mówił o zamiarach i polityce rządu i czy nie plusnął słowa o swych najbliższych poczynaniach jako szef wywiadu. Musiało go to interesować nad wszelki wyraz.

Posłyszawszy ostatnie zdania, wymienione między Niegrodzkim a ojcem, pani Hanna była znów pod wrażeniem, że może spaść na nich wojna. Więc, podając ojcu lekarstwo, powróciła do tylokrotnie wentylowanej tam kwestji jego wyjazdu. Ale profesor rozsierdził się na to:

— Mówiłem wam tyle razy dobitnie, że nie ruszę się stąd pod żadnym warunkiem, póki nie wyjaśni i nie rozstrzygnie się ta sprawa ostatecznie. O wyjeździe nie chcę już słyszeć ani słowa!

— A co ja mam począć z sobą? — spytała córka, patrząc w niego dużemi oczyma.

— Ty, postąpisz tak jak uradzicie między sobą z mężem.

— Karol życzy sobie, abym wyjechała. Podsuwa mi tę myśl codziennie wyraźniej, wkrótce zaczniesz mi ją narzucać. Lec... ja nie wiem

czy potrafiłabym opuścić ojca w takich strasznych momentach. Zresztą należę do Czerwonego Krzyża.

Pochyliła się na poręcz ojcowskiego fotela, przytuliła instynktownie do mistrza swego życia, który objął ją w pół ramieniem i po chwili głębokiego zastanowienia spytał:

— A co ci dyktuje sumienie?

— Myślałam, że... powinnam pojechać zaraz z Zygmutem do cioci Iniewskiej. Pozostawić go tam na zapadłej wsi, gdzie chyba wojna gazowa ludzi nie doścignie i bezzwłocznie powrócić do Gdyni.

Profesor pogrążył się w milczeniu.

— Zrób tak, Hanko... — wyrzekł wreszcie. Przykro ci będzie rozstawać się z dzieckiem, lecz jeśli spadnie na nas i na świat ten kataklizm, będzie to jedna z najmniejszych przykrości. Ci zbrodniarze, w których tak długo wierzyłem, zdolni są wytruć, wymordować nas wszystkich, jakby szczury... Ale twym obowiązkiem, jako polskiej kobiety jest stać przy mężu, przy żołnierzach, obrońcach, braciach... Ty to dobrze rozumiesz...

Pocałował ją w czoło i przygarnął silnie do siebie.

— Jeśli Opatrzność nie zlituje się i ten Antychryst świat w piekło zamieni, to my tutaj... wyzdychamy... No, nic gorszego nie może nas spotkać... Wyzdychamy... na posterunku obok Czesia... przy naszej chorągwi.

Pani Hanna przymknęła załzawione oczy, usłała głowę na ramieniu ojca i nic już nie mówiła dłużej.

A nazajutrz rano pani Hanna poczęła gotować się do podróży.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Bagno nadużyć w toruńskiej Kasie Chorych

Oszustwa sięgają 100 tysięcy złotych — Dalsze szczegóły śledztwa

Nadużycia w toruńskiej Kasie Chorych, popełnione przez inkasentów, są obecnie przedmiotem szczegółowych badań. Już od szeregu dni rewizorzy, którzy specjalnie w tym celu przybyli z Poznania, niezależnie od dochodzeń, prowadzonych przez prokuraturę, przeprowadzają dokładną rewizję.

Rewizja, prowadzona przez wspomnianych komisarzy, dała nieoczekiwane wprost wyniki.

TORUŃSKA KASA CHORYCH OKRADZONA ZOSTAŁA NA SUMĘ OKOŁO 100.000 ZŁ.

Nadużyć tych dopuścili się w ciągu ostatnich lat inkasenci Siatkowski, Horyza, Mosiński, Berger przy współudziale kasjera Raczyńskiego, który rzekomo przeprowadzał kontrolę działalności inkasentów. Wymienieni, jak wiadomo, zostali z polecenia prokuratora aresztowani. Nie ulega również żadnej wątpliwości, że w aferę nadużyć zamieszany jest również ksiązkowy Fredrych, do którego obowiązków należało załatwienie spraw rachunkowych z inkasentami.

Na ślad nadużyć naprowadziło urzędującego komisarza Kasy Chorych fatalne postawienie księgowości oraz tajemnicze ZNIKNIĘCIE KSIĄZKOWEGO FREDRYCHA.

Popełnione przez inkasentów nadużycia wywołane zostały karygodnym brakiem dozoru i kontroli. Zarządzenia wydawane podobno przez Dyrekcję, nie były zupełnie respektowane, a Dyrekcja nie umiała zająć odpowiedniego i zdecydowanego stanowiska. Rzuciła to wymowne światło na nieporządku, jakie w Kasie Chorych panowały.

W administracji panował zupełny chaos. Buchalterja główna spoczywała w rękach człowieka nieudolnego, który absolutnie nie orientował się w toku spraw.

W wielkiej mierze odpowiedzialność za popełnione nadużycia ponosi kasjer Raczyński, który nie tylko, że tolerował, ale dopuścił do tego, że inkasenci wpłacali miast pełnych kwot — tylko „a conto” zainkasowanych sum co bezwzględnie było niedopuszczalne i co w konsekwencji doprowadzić musiało do fatalnych wyników — do nadużyć. Inkasenci otrzymywali na każdy miesiąc gotowe listy, obejmujące kilka okręgów. Udawali się do płatników (pracodawców) i w razie uzyskania gotówki płatnikowi pozostawiali kwit, w przeciwnym razie pozostawiali nakazy zapłaty.

Niezainkasowane kwity inkasenci zobowiązani byli oddać do kasy.

Za wszystkie brakujące kwity wpłacać powinni byli ściśle obliczoną gotówkę. Od dłuższego już czasu inkasenci praktykowali w ten sposób, że wpłacali do kasy tylko a conto zainkasowanych sum, co jak już podkreśliliśmy było niedopuszczalne.

Aresztowany inkasent Siatkowski zdefraudował jak wykazują dochodzenia i przeprowadzone rewizje przeszło 5000 złotych. Pracował on w kasie od kwietnia 1922 roku. Aresztowany Mosiński zatrudniony był w Kasie od września 20 roku, Berger od 23 roku. Natomiast Horyza pracował dopiero od lipca ub. roku.

Dochodzenia, jak również rewizje prowadzone przez rewizorów, nie są jeszcze ukończone.

Komisaryczny Zarząd przeprowadza obecnie ZUPEŁNĄ REORGANIZACJĘ ADMINISTRACJI. Zaangażowani zostali nowi inkasenci, którzy złożyli mu sieli odpowiednie zabezpieczenia.

Nadmienić wypada, że jedną z najważniejszych plag, to umowy wieczyste jakie Zarząd Kasy z pewnymi pracownikami pozawierał. Umowy te musiały rzecz jasna wpływać na danego pracownika wprost destrukcyjnie i wywoływały wręcz szkodliwe dla instytucji skutki.

Pracę reorganizacyjną musi społeczeństwo powitać z dużym zadowoleniem. — Kasy Chorych, zdobycze socjalne szerokich rzesz pracowników — oddane w ręce partyjne, nie powołane i nie facho we, musiały chybić celu. Instytucje te, które mają tak niesłychanie ważne zadania do spełnienia należą za wszelką cenę

uzdrowić i usanować. Wyplenić trzeba te siedliska nadużyć jakie w Kasach Chorych się zagnieżdżyły.

Niewątpliwie, że prace zmierzające do reorganizacji naszej Kasy Chorych wydadzą w najbliższym już czasie pozytywne wyniki. W żadnym wypadku jednak nie wolno utrudniać tej pracy i odjąć złoździejstwa przerzucać na wszystkie jednostki, na wszystkich pracowników Kasy. Inkasenci okradali przede wszystkim sze rokie rzesze ubezpieczonych, którym Kasa z braku funduszy nie mogła udzielić odpowiedniej, a często nawet koniecznej opieki lekarskiej.

Zdarzyło się w tych dniach, że inkasenta Kasy Chorych, zwymyślano od zło-

dzieji i wyrzucono za drzwi. Takie postępowanie ze strony płatnika jest karygodne. W razie uiszczenia składek należy się wykazać kwitem, w przeciwnym razie nie zwalnia płatnika od zapłacenia składek.

Odpowiednie czynniki oczekują od społeczeństwa pomocy w swej pracy, — która przyczynić się ma do uzdrowienia niezdrzonych stosunków.

Niewątpliwie, że miarodajne władze nadzorcze Kasy Chorych m. Torunia wszechstronną przeprowadzą kontrolę i doprowadzą nareszcie do zupełnej reorganizacji całego aparatu toruńskiej Kasy Chorych.

Niebywały wybryk prasowy

Niefortunny atak na Ligę Morską i Kolonjalną krakowskiego „I. K. C.”

Na łamach krakowskiego „Ilustr. Kurjera Codziennego”, o czym pokrótce już donosiliśmy, pojawił się w ostatnim numerze niedzielnym olbrzymi artykuł wstępny, będący niesłychaną napaścią publicystyczną na zasłużoną instytucję społeczną, jaką jest Liga Morska i Kolonjalna.

Liga Morska i Kolonjalna, od zarania naszej niepodległości szerząca w społeczeństwie polskim zrozumienie dla zagadnień morskich, a ostatnio i kolonjalnych, wydała w czerwcu r. b. broszurę inż. Z. Dunin-Marcinkiewicza, p. t. „Polska i jej dostęp do morza w świetle historycznym, etnograficznym i gospodarczym”, ilustrowaną kilku wykresami graficznymi.

Zaledwie broszura ta ukazała się na rynku, „Ilustrowany Kurjer Codzienny” skorzystał z niej w ten sposób, że w numerze z dnia 28 czerwca r. b. zamieścił artykuł o Pomorzu, ilustrując go tablicami, których autorem jest inż. Dunin-Marcinkiewicz i które ilustrują broszurę, wydaną przez Ligę Morską i Kolonjalną.

Ostatecznie wszystko byłoby w porządku, Krzywda, jaka spotkała Ligę, jako nakładcę broszury, byłaby wynagrodzona tem, że materiały, przez nią wydane, posłużyły do artykułu w sprawie polskojej Pomorza. Ale tutaj zaczyna się nieprzyjemna strona sprawy.

„I. K. C.” zużył materiał, zaczerpnięty z broszury, wydanej przez Ligę, nie wspominając zupełnie ani o Lidze, ani o autorze tablic. Na takie, mówiące delikatnie, „przywłaszczenie”, Liga reagowała listem, skierowanym do wydawnictwa „I. K. C.”, żądając przewidzianego prawem austriackim odszkodowania.

I zaczyna się rzecz niebywała: Wiedząc niewątpliwie jakie osobistości poświęcają bezinteresownie swój wysiłek dla pracy budowania dróg mocarstwowego rozwoju państwa na morzu, pismo krakowskie nie starało się, w drodze porozumienia z władzami kierowniczymi Ligi załatwić nie tak znów arcyważny

incydent, lecz w sposób zupełnie niepoważny, a niepraktykowany, w formie zaś wprost niesłychanej, artykułem wstępnym zaatakowało wprost samą instytucję, oraz poważne grono zasłużonych ludzi, stojących na jej czele.

Wystarczy zaznaczyć, że poddając krytyce zasłużoną instytucję społeczną, posłużono się w stosunku do niej takim słownictwem, jak „wyuzdane kombinatorstwo”, „kombinatorzy”, „wydrwigrosze”, „eksploatacja patriotyczna”, „naciągacze”, „szantażowanie społeczeństwa patriotyzmem” itp. i tp.

Sam ten styl zdradza już brak wszelkiej powagi w tej dyskusji.

Niesłychanym jednak curiosum jest wniosek ostateczny wyciągnięty przez pismo, względnie autora tego wyjątkowego zaiste artykułu: oto na tle rzekomej (i niewyjaśnionej jeszcze) krzywdy, jaka spotkała wydawnictwo „I. K. C.” autor nawołuje społeczeństwo ni mniej ni więcej tylko

DO BOJKOTU (!!) LIGI MORSKIEJ I KOLONJALNEJ.

Wobec powyższych faktów, prezes Zarządu Gł. Ligi Morskiej i Kolonjalnej p. Inspektor Armji gen. dyw. Gustaw Orlicz-Dreszer, natychmiast po ukazaniu się tego niezwykłego ataku w „IKC.” rozesłał do prasy warszawskiej list następującej treści:

Szanowny Panie Redaktorze!

W krakowskim „Ilustrowanym Kurjerze Codziennym” ukazał się dzisiaj pod datą 27 lipca 1931 r. Nr. 205 — niesłychany w swej treści i formie artykuł, zawierający najdalej idące zarzuty pod adresem centralnych władz Ligi Morskiej i Kolonjalnej i wzywający do bojkotu tej instytucji społecznej.

Uważam za swój obowiązek podać do wiadomości publicznej, że w celu swobodnego reagowania na drodze postępowania honorowego przeciwko redaktorowi tego pisma, zgłosiłem dzisiaj swoją rezygnację ze stanowiska prezesa zarządu L. M. i K. na ręce

Kredyty rolnicze

Wobec pojawienia się pogłosek w prasie „koby uruchomienie kredytów rejestrowych na zastaw zbóż miało ulec opóźnieniu, Bank Polski komunikuje, że pogłoski te nieodpowiadają rzeczywistości.

Przyznawanie kredytów rozpocznie się natychmiast po wpłynięciu odnośnych zgłoszeń, niezależnie od tego, kiedy nastąpi sfinalizowanie układu pożyczkowego z konsorcjum banków francuskich.

Ofiara urzędników Konsulatu

Minister skarbu przekazał ministrowi pracy i opieki społecznej sumę 600 złotych, zebraną przez urzędników konsulatu generalnego R. P. w Bytomiu i ofiarowaną na rzecz skarbu państwa. Minister pracy sumę tę zgodnie z życzeniem ministra skarbu przekazał, za pośrednictwem komisarza rządu w Warszawie Obywatelskiemu Komitetowi Pomocy Społecznej na cele dożywiania bezrobotnych.

Pana Prezesa Rady v. ministra J. Kozłuchowskiego. Jednocześnie dla ułatwienia ogółowi naszych współobywateli oceny potwornych zarzutów postawionych władzom Ligi przez I. K. C. pozwalam sobie podać do wiadomości skład zarządu głównego i rady gł. L. M. i K.

Zarząd: 1. gen. dywizji Orlicz Dreszer — prezes, 2. Sobański Oskar b. v. min. — wiceprezes, 3. Oster Władysław nac. wydz. w Min. Skarbu — skarbnik, 4. dr. Rosiński Wiktor urz. M. Pr. i H. — sekretarz, 5. gen. br. Kwaśniewski Stanisław zast. szefa Sztabu Głównego, 6. gen. br. Głuchowski Janusz k-t Centr. W. S. Wojsk., 7. plk. Strzemioński Stefan k-t garn. i placu m. Warszawy, 8. Rostkowski nac. wydz. M. Pr. i H., 9. Komandor Frankowski Stefan szef sztabu kier. Mar. Woj., 10. kapitan dypl. Fułarski Mieczysław d-ca baonu 21 p. p., 11. Krzyżanowski Edmund dyr. zarządu T-wa Zj. Żegl. Polskiej, 12. kapitan Lepecki Mieczysław Bohdan, 13. inż. Ginsbert Julian urz. Kier. Mar. Woj. 14) Łypp Franciszek, urz. M. Pr. i Handl. 15. Inż. Horoch Józef.

Rada: 1) wice-minister prz. i h. Józef Kozłuchowski, prezes, 2) minister prz. i h. gen. dr. Zarzycki Ferdynand, w.-prezes, 3) doktor Rostek Antoni, Katowice — w.-prezes, 4) kapitan Zarychta Apoloniusz, zast. nac. wydz. w M. S. Z., sekretarz, 5) Drecki, dyrektor Dep. M. Pr. i O. S., 6) Goetel Paweł, poseł na Sejm, 7) generał Górecki Roman, prezes B. G. Kr., 8) Krzywicz Benedykt, magister praw, 9) dr. Adam Lisiewicz, min. pełn., konsul generalny Rzeczypospolitej w Monachjum, 10) Makowska Zofja, 11) Nakończnikoff Bolesław, dyrektor Urz. Emigr., 12) inż. Stanisław Szyrowski, 13) k.-admiral Jerzy Świrski, szef Kier. Mar. Woj., 14) dr. Tadeusz Waryński, poseł na Sejm, 15) Wierchoń Edward, 16) dr. Wyrostek Michał, senator, 17) dr. Załęcki Gustaw, docent uniwersytetu, 18) admirał em. Borowski Michał, Wilno, 19) major em. Bułowski Leon, Kraków, 20) Elandt Marjan — Katowice, 21) inżynier Gierdziejewski Wacław — Ostrowiec, 22) komandor Kosianowski Władysław — Gdańsk, 23) dyrektor Krauze Ignacy — Poznań, 24) inż. Musiał Michał — Brześć nad B., 25) prof. Niemczycki Stanisław — Lwów, 26) inż. Rudowski Leon — Sosnowiec, 27) Rummel Julian, dyrektor P. P. Żegl. Polska Gdynia, 28) inż. Statler Feliks — Chorzów, 29) Szumański Władysław — Wilno, 30) dyrektor Szczer Franciszek — Królewska Huta; 31) inż. Kiedroń Józef, prezes R. O. L. M. i K. Katowice.

Proszę Sz. Pana Redaktora o przyjęcie wyrazów głębokiego szacunku

G. Orlicz-Dreszer,

generał dywizji, inspektor armji.

Warszawa, dn. 26. lipca 1931.

Oto lista „kombinatorów”, którzy według „I. K. C.” „eksploatują patriotyzm”.

Niezwykły incydent prasowy na łamach popularnego dziennika krakowskiego spotkał się ze szerokim kołach społeczeństwa polskiego ze zdecydowanym potępieniem. Atak bowiem na całą instytucję społeczną i kierujących nią ludzi z powodu błahego w zasadzie powodu, bliżej jeszcze nie wyjaśnionego, dyskredytuje i autora i pismo.

Pod tym względem obiektywny czytelnik oceni sam i skwalifikuje nieswobodny wysiłek publicystyczny krakowskiego dziennika.

„Rendez-vous” wśród lodów polarnych

Z okazji lotu „Zeppelin” do bieguna północnego i spotkania się statku powietrznego z rosyjskim lodolamaczem „Malyginem” wśród lodów polarnych, wydała Rosja specjalny znaczek pocztowy. Znaczki te przeznaczone są dla przesyłek pocztowych, które „Zeppelin” zabral z sobą z pokładu lodolamacza „Malygin”

Toruński hochsztapler i „kanciarz” aresztowany w Warszawie

Setki osób oszukanych, tysiące wyłudzonych złotych

Swego czasu POJAWIŁ SIĘ W TORUNIU NIEJAKI STEFAN AULICH, który, jak się potem okazało, dość długo grasował na terenie Poznania, gdzie pooszukiwał i ponaciagał różnych ludzi na setki tysięcy złotych.

Gdy w Poznaniu Aulichowi zaczął się już grunt pod nogami palić, przeniósł się on do Torunia. Zamieszkał w hotelu „Pod Orlem” i zaczął grać rolę wielkiego pana.

Pomimo jednak rozgłoszenia przez niego, iż jest WIELKIM KAPITALISTĄ — przedstawicielem najrozmaitszych firm zagranicznych — i że chętnie mógłby udzielić zasługującym na to firmom i instytucjom — WIĘKSZYCH KREDYTÓW I POŻYCZEK DŁUGOTERMINOWYCH — toruńczycy poznali się na farbowanym lisie i po kilku-miesięcznym „bezowocnym” pobycie, Aulich wyjechał z Torunia.

Jakiś czas JEŹDZIŁ PO MNIEJSZYCH MIASTACH POMORZA: Kongresówki, aż znów wrócił do Poznania.

Pierwszym jego wyczynem kryminalnym „dyrektora” Aulicha było założenie w Poznaniu domu handlowego pod firmą „W. Kasprowicz”. Po szumnych ogłoszeniach, że firma „W. Kasprowicz” pośredniczy w udzielaniu pożyczek hipotecznych — zgłosiło się kilkadziesiąt osób, od których p. „dyrektor” pobrał grubsze zaliczki na poczet kosztów i prowizji. Naturalnie klienci netylko nie otrzymali żadnych pożyczek hipotecznych, ale stracili kilkanaście tysięcy złotych, wplaconych Aulichowi.

Po zdemaskowaniu oszusta Aulich zwinął swój dom handlowy „W. Kasprowicz” i założył biuro komisowe w Al. Marcinkowskiego 11, następnie przeniósł się na ul. Filarecką 2, gdzie w dalszym ciągu kontynuował swoją oszukańczą działalność.

Lidzbark

— Osobiste. W dniu 25 lipca obchodzili djamentowe gody weselne małżonkowie Zebrowscy z Lidzbarka. Sędziwym jubilatом złożył Magistrat upominek.

— W sprawie zmiany granic powiatowych. Dnia 24 lipca odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej, celem wyrażenia swej myśli i zgody na pozostanie miasta Lidzbarka przy powiecie brodnickim co też jednogłośnie przyjęto i uchwalono rezolucję ażeby Lidzbark pozostał nadal przy powiecie brodnickim.

— Ekshumacja zwłok. W dniu 27 lipca br. o godz. 16 odbyła się ekshumacja zwłok śp. Franciszka Kopczyńskiego, zmarłego w dniu 27 marca 1930 r. Zwłoki przewieziono do kostnicy miejskiej, gdzie nastąpi sekcja zwłok. Istnieje podejrzenie, że śp. Kopczyński został otruty morfiną.

Nowy rekord w biegu na 1000 m

Podczas międzynarodowych zawodów lekkoatletycznych w Charlottenburgu znakomity biegacz francuski Ladoumègue ustanowił nowy rekord w biegu na 1000 mtr. manowicie 2,25,3 sek. Na zdjęciu Ladoumègue przybawający do mety.

Należy zaznaczyć, że Aulich podczas swojego pobytu w Poznaniu, prowadził życie na wielką skalę, był codziennym bywalcem najwytworniejszych restauracji. Mieszkał wraz ze swoją kochanką w kilkopokojowych apartamentach w hotelu „Polonia”.

Po dokonaniu kilku nowych „kantów” Aulich emigruje do stolicy, zamierzając tu kontynuować swoje oszukańcze metody.

Przy pierwszej próbie — założenia rzekomego „domu handlowego” powinięła się mu noga — i AULICH OSIADŁ NA ZASŁUŻONY DŁUŻSZY ODPOCZYNEK NA PAWIAKU.

Liczba osób oszukanych przez Aulicha w Poznaniu i na Pomorzu — dochodzi do 100, a suma wyłudzonych pieniędzy — przeszło 100 tysięcy złotych.

Rybacy wschodnio-pruscy wysłuchują na polskiej granicy referatu o „krwawiących granicach”

W dniach 26 i 27 bm. odbyło się w Malborgu doroczne walne zebranie Związku rybackiego prowincji wschodnio-pruskiej, z siedzibą w Królewcu. Przewodniczył obradom, które odbywały się w sali obrad rady miejskiej w nowym ratuszu niejaki Wawrzyn. Przemówienia powitalne wygłosili burmistrz Malborka Ewert i landrat Rebehn. Pierwszy dzień obrad zajęły referaty fachowe, drugiego zaś dnia uczestnicy zebrania udali się do

punktu w którym zbiegają się granice Polski, Prus Wschodnich i Wolnego Miasta Gdańska i tutaj wysłuchali referatu na temat „krwawiących granic”.

Jak z tego widać, mimo srożej nauki, jaką otrzymują obecnie Niemcy, nie może się odbyć po tamtej stronie kordonu granicznego ani jedno zebranie, któreby nie było połączone z wrogiemi polsce wystąpieniami. (t.)

Ohydne morderstwo w Nekli pod Bydgoszczą

2 strzałami rabusie położyli trupem na miejscu 62 letniego rolnika

Wieś Nekla w pow. bydgoskim była onegdajszej nocy z dnia 28 na 29 bm. widownią ohydneho mordu którego ofiarą padł 62 letni rolnik Wilhelm Barknecht.

Barknecht usłyszawszy nocą podejrzane szmery zbudził żonę, która w obawie o swe życie uciekła na strych, kryjąc się w gołębniku. Po chwili trzask zbitej szyby i do pokoju wtargnęło 2 zamaskowanych bandytów którzy nie wypowiedziawszy słowa dwoma strzałami położyli trupem na miejscu leżącego na łóżku starca. Po dokonaniu mordu obaj bandyci udali się na strych, gdzie skrupowali w prozami trzęsącą się ze strachu Barknechtową, poczem wróciwszy do chaty zaczęli przeszukiwać szafy i komody, zabierając 700 zł gotówki ubrania oraz artykuły spożywcze.

Charakterystycznym jest, iż w ostatnich 2 tygodniach dom Barknechtów 2-

rotnie był nagabywany przez prawdopodobnie tych samych bandytów, jednak zdecydowana postawa zamordowanego Barknechta zmuszała ich każdorazowo do ucieczki.

Wieść o ohydnyim tym morderstwie wstrząsnęła do dna wioską i okolicą. — Zaznaczyć należy, iż według wszelkiego prawdopodobieństwa mordu na Barknechcie dopuścili się ci sami osobnicy, którzy przed kilku miesiącami wyprawili w analogiczny sposób na tamten świat właścicielkę restauracji przy 6 śluzie w Bydgoszczy 72 letnią Paulinę Wilkę, oraz którzy — nie ulega wątpliwości — są „autorami” dwóch innych mordów w powiecie.

Tuszmy, iż władze dołożą wszelkich starań, by powiat w najkrótszym czasie uwolnić od przynębiającej tej zmyry bezkarnie przedsięwziętych mordów.

Smutny epilog jarmarcznej libacji

BuŃny Niemiec Janke ze swym parobkiem Hollatzem pójdą za kratki więzienia

Ludzie piją... dla zalania robaka, dla zwyczajności i dla towarzystwa. Dowiedzionem jest, że pijak zawsze znajdzie czas i pieniądze, ażeby się upić.

Tak mu wtedy dobrze, że nawet rynsztek wydaje mu się królewskim postaniem, a cela więzienna wykwinnym pałacem.

Jednym z przykładów takiej awantury jest historia p. Jankego Augusta i jego parobka Hollatza.

Janke znany awanturnik i pijak w całym pow. sepoleńskim wybrał się na jarmark do Kamienia. Do towarzystwa na wszelki wypadek zabrał ze sobą parobka Hollatza. Dobra ta para: gospodarz i parobek rozpoczęli na wstępie wędrowkę po wszystkich szynkach w Ka-

mieniu. Zwiedzanie szynków odbyło się prawidłowo. — żadnego nie opuszczono; w końcu tej wędrowki obaj byli już zupełnie „uregulowani”.

Janke, jako typowy nacjonalista niemiecki, zataczając się szedł ulicami miasta, śpiewając pieśni niemieckie. W pewnej odległości włókł się za nim Hollatz.

Dwaj smętni rycerze, ślaniając się stanęli przed straganem Antoniego Szybalskiego i zażądali, aby S. wywoływał ceny po niemiecku.

Naturalnie Szybalski, jako dobry Polak nie zgodził się na propozycję pijaków.

Donnerwetter! — zaklął Janke i wołając na pomoc Hollatza, przystąpił do demolowania straganu Szybalskiego.

Miss Amy Johnson w locie do Australii

Znana pilotka angielska, którą w ub. roku gościła Polska, rozpoczęła po raz drugi wielki lot z Londynu do Tokio.

Stawki

— Z Zw. Strzeleckiego. Dnia 12 bm. odbyła się zabawa Zw. Strzeleckiego Oddziału Stawki w ogrodzie p. Kaczmarka w Rudaku. Po południu odbył się koncert w ogrodzie z różnemi niespodziankami a wieczorem zabawa taneczna, która wśród miłego nastroju przeciągnęła się do rana.

Dnia 23. bm. o godz. 19-tej odbyło się zebranie Zarządu Oddziału przy obecności 25 członków. Zebranie wykazało wielką sprawność oddziału, dzięki czemu Związek Strzelecki zyskuje coraz więcej zwolenników. Ostatnio w Brzozie została sformowana sekcja Związku przy oddziale w Stawkach. Sekcyjnym mianowany został obywatel Leon Kajzer. Do sekcji zapisało się 19 osób. Zw. Strzelecki urządza w niedzielę, dnia 2 sierpnia b. r. wielką zabawę zniwną na sali p. Kaczmarka w Rudaku. Początek o godz. 15-tej. Koncertować będzie w ogrodzie doskonała orkiestra, moc niespodzianek, a o godz. 20-tej zabawa taneczna do rana, na którą komitet zaprasza obywatelstwo Stawki i okolicy.

Kartuzy

— Strajk w cegielni. Dnia 27 b. m. zastrajkowało 60 robotników w cegielni „Firaga”, której dzierżawcą jest p. Zygmunt Stanek. Przyczyną strajku jest niewypłacenie zarobków od 4 tygodni. spowodowane zawieszeniem wypłat przez banki gdańskie. Robotnicy uchwili nie podejmować pracy aż do chwili uregulowania ich należności.

LUBAWA

— Skutki ostatniej burzy. W ub. niedzielę nad powiatem lubawskim przeszła gwałtowna burza, wyrządzając znaczne szkody. Około godz. 16,30 uderzył grom w zagrodę rolnika Lewandowskiego Antoniego w Osetnie, wskutek czego spaliła się stodoła wraz z maszynami rolniczymi oraz chlew. Ogólna szkoda wynosi około 7000 zł. — Około godz. 18-tej uderzył grom w krowę na pastwisku rolnika Preusa Franciszka w Tomaszewie. — O godz. 18 uderzył piorun w zagrodę rolnika Deutera Hermana w Małych Bałówkach. Spalił się dom mieszkalny, który nie był ubezpieczony, wyrządzając szkodę 3000 zł. Ponadto spaliły się na szkodę lokatorów Sobolewskiego Antoniego i Reszkiego Michała sprzęty domowe, które również nie były ubezpieczone. Wartość spalonych sprzętów obliczają poszkodowa-

wani na sumę około 800 zł. — W Borku uderzył grom w dom mieszkalny rolnika Kleinowskiego Władysława, wskutek czego uszkodzony został sufit w kuchni i piec kuchenny, wyrządzając szkodę na sumę około 400 złotych. W Wonnie uderzył grom w zagrodę rolnika Olińskiego Władysława. Spaliła się stodoła, maszyny rolnicze i 18 fur żyta, wyrządzając szkodę na sumę około 600 zł.

— Ostrożnie z ogniem. O godz. 22 powstał pożar w zabudowaniu rolnika Ruteckiego Leonarda w Ostaszewie. Ogień zniszczył stodołę na sumę około 3000 zł. Dochodzeniem ujawniono, że ogień spowodowała żona poszkodowanego przez nieostrożne obchodzenie się z nienależycie zabezpieczoną palącą się latarnią, do czego się przyczyniła.

Bić policję! — krzyczał jak opętany — nie wiedząc co się z nim dzieje.

W pewnej chwili nadbiegł, przechodząc na rynku policjant i usiłował uspokoić rozszalałych Niemców.

Pijani awanturnicy nie tylko, że nie usłuchali polecenia policjanta, ale przeciwnie, rzucili się na niego, chcąc go rozbroić. Na szczęście do pomocy policjantowi pospieszył strażnik graniczny. Wspólnymi siłami przedstawiciele ludu i porządku awanturujących się Niemców z wielkim trudem dostarczyli do posterunku.

Janke wraz z Hollatzem po wytrzeźwieniu zostali wypuszczeni z aresztu na drugi dzień. Pierwszą czynnością Jankego była wizyta u lekarza, który po obejrzeniu go, wydał mu świadectwo z odniesionych obrażeń. Mając w ręku świadectwo lekarskie, Janke udał się do adwokata, który w jego imieniu wytoczył sprawę policji o pobicie. — Dochodzenia i śledztwo trwało dość długo, zanim ostatecznie sprawa przybrała właściwy sposób załatwienia, t. j. na wniosek prokuratora została umorzona. Prokurator stwierdził, że postępowanie policji było właściwe, a Janke odniósł obrażenia wskutek przewracania się na ziemię z nadmierną użycia alkoholu.

Policja jednak nie zadowolila się takim obrótem sprawy i Jankego podała do Sądu.

MILE ZŁEGO POCZĄTKI.

W pierwszych dniach lipca br. Sąd Grodzki w Sepólnie rozpatrywał ostatecznie sprawę Jankego i Hollatza i po zbadaniu sprawy zasądził Jankego na 20 dni więzienia i 50 zł grzywny, zaś Hollatza skazał na 14 dni więzienia i 25 zł grzywny.

KRONIKA

piątek
31
lipca

TORUN

Kalendarzyk rzym.-kat.

Czwartek Abdona

Piątek Ignacego

— Stan wody w Wiśle z dnia 29. 7.: Zawieszono +0.86, Warszawa +0.72, Toruń —0.09, Fordon +0.04, Chelmno —0.27, Grudziądz —0.08, Korzeniewo +0.19, Piekło —0.59, Tczew —0.88, Einlage +2.30, Schiewenborst +2.58.

— Nocny dyżur aptek. Do środy, dnia 5 sierpnia włącznie dyżuruje apteka „Pod Orłem”, Rynek Staromiejski.

— Muzeum miejskie (w ratuszu, II piętro) otwarte codziennie od godz. 11—14-tej. Wstęp 30 i 20 groszy.

— Książnica miejska im. Kopernika (ulica Wysoka) otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od 9,30—12 i od 16—19,30.

— Biblioteka T. C. L. przy ul. Wysokiej 12 otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 11—13,30 i od 16—19.

— Biblioteka wojskowa D. O. K. VIII. (ul. Żeglarska nr. 7 (róg Rabińskiej) otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt: wypożyczalnia książek od 15—20 i czytelnia czasopism od godz. 15—21; w piątki od 13,30—15.

— Biblioteka Wiedzy Wojskowej (ul. Żeglarska 7, róg Rabińskiej) otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt: wypożyczalnia od godz. 15—20 i czytelnia od godz. 15—21.

Repertuar Teatru Miejskiego:

Czwartek, 30 b. m. o godz. 20 — „Czar Walca”.

Piątek, 31 b. m. o godz. 20 — „Krysia Leśniczanka”.

Sobota, 1. 8. o godz. 20 — „Gentleman”.

Repertuar kin:

Światowid — „Parada Miłości”.

Palace, ul. Mickiewicza — „Porucznik Armand”.

Luz, ul. Strumykowa — „Na strunach miłości”.

Corso — „W stepach Arizony” i „Córka Szeika”.

Z miasta

— W razie jakiegokolwiek wypadków, katastrof etc. należy zgłosić się telefonicznie pod nr. 648, skąd natychmiast wyśle się bezpłatnie fotografa.

— Wycieczka wioślarska na Polesie. W dniu wczorajszym odwiedzili Redakcję naszego pisma pp. Albert Kostrzewa, Adolf Stentka i Edmin Malak, członkowie Bydgoskiego Klubu Wioślarskiego „Gryf”, którzy zorganizowali wycieczkę łodzią (dwójką ze sternikiem) na Polesie. Wyruszyli wioślarze dnia 27 b. m. z Bydgoszczy. Trasa wycieczki jest następująca: Bydgoszcz — Toruń — Modlin — Brześć n. Bugiem — Kanał Królewski — Pińsk — Kanał Ogińskiego — Slonim — Grodno — Kanał Augustowski — Łomża — Modlin — Warszawa — Płock — Włocławek — Bydgoszcz, i wynosi około 3000 km. Wycieczka ma cel turystyczno-krajoznawczy.

— Dancing w „Oazie”. Sekcja Towarzyska Rodziny Wojskowej urządza dnia 1 sierpnia b. r. w lokalu kawiarni „Oaza”, ul. Bydgoska „Dancing”. Początek o godz. 21. Wstęp 1 zł.

— Pożar. Wczoraj w godzinach rannych zaalarmowano straż pożarną na ul. Graniczną nr. 6, gdzie na strychu stajni p. Rykowskiej z niewyjaśnion. dotychczas przyczyn zapaliła się słoma. Ogień zniszczył około 6 m² sufitu, tylko w małej części uszkodzone zostały ściany i dach domu. Stajnia budowana jest w większej części z drzewa. Straż pożarna po 30-minutowej pracy ogień ugasiła. Szkody nie są znaczne.

— Wielka zabawa ludowa. Zarząd Pow. Zw. Strzel. m. Torunia zawiadania jeszcze raz, że dnia 2 sierpnia b. r. odbędzie się wielka zabawa ludowa w parku „Wenecja” (dawn. Wiktoria), urządzona staraniem Zw. Strzel. Zabawa urozmaicona będzie tańcami w parku i na sali, pocztą japońską, strzelaniem do celu o piękne nagrody oraz konkursem piękności pań. Do tańca przygrywać będzie doborowa orkiestra. Dochód z tej zabawy przeznaczają się na cele kulturalno-oświatowe i na zakup mundurów dla strzelców. Kto więc pragnie przyczynić się do umundurowania tych zastępów naszej młodzieży, która rozumiejąc ważność obrony Pomorza, garnie się do szeregów „Strzelca”, oraz chce przyjemnie spędzić czas w najbliższą niedzielę (2 sierpnia), niech przybędzie na tę wielką zabawę ludową do parku „Wenecja”. Początek zabawy o godz. 15-tej.

„Wiem, że czeka mnie stryczek”
Dokoła morderstwa na osobie Mety Pohl

Sprawcy morderstwa, dokonanego na osobie Mety Pohl, właścicielki rupieciarni przy ul. Kopernika, Stefan Lewandowski i Roman Konarski, zostali w dniu wczorajszym odstawieni do Sędziego Śledczego przy Sądzie Okręgowym. Zbrodniarzy osadzono w okrągłaku.

Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że morderstwa dokonał Lewandowski, notoryczny złodziej, który grasował już na terenie naszego miasta. Dokonał on szeregu śmiałych kradzieży mieszkaniowych, między innymi na ul. Mostowej oraz na ul. Kazimierza Jagiellończyka.

Przemawiają za tym również dowody rzeczowe w postaci płaszcza i spodni, które miał na sobie w dniu dokonania morderstwa, a na których pozostały ślady krwi. Również narzędzie zbrodni — nóż, ze śladami krwi na ostrzu, jest własnością Lewandowskiego. Zbrodniarz przyznaje się również, że po dokonaniu morderstwa udał się nad Wisłę — tam zmył z płaszcza plamy krwi.

Przyznaniem się do zamordowania są do pewnego stopnia słowa, wypowiedziane przez Lewandowskiego do Konarskiego przed odprowadzeniem ich do Sędziego Śled

czego. Kiedy mianowicie sprowadzono wczoraj Lewandowskiego do pokoju, w którym znajdował się Konarski, Lewandowski zwrócił się do Konarskiego:

— „Powinieneś być kartofle strugać, a nie wybierać się na „robotę”. Spudlowałeś szczeniaku. Nie bój się. Ja cię wybięję — tak mnie czeka stryczek. Dostaniesz ze 7 lat. Ja, gdyby miano mi dać żywoźnie, to sam będę prosił o stryczek. Powiedz tylko, że ty ukryłeś nóż.”

— To, co powiedziałem, jest prawdą. To jest święte, i nic nie zmienię — odpowiedział Konarski.

Władze śledcze po ukończeniu dochodzeń policyjnych przekazały akta sprawy prokuratorowi przy Sądzie Okręgowym.

Śledztwo prowadzone przez policję w trudniaty — jak o tem już pisaliśmy — liczne doniesienia i listy, których autorzy chcieli policję wprowadzić w błąd, i skierować dochodzenia na inne tory. Władze śledcze nie pozwoliły się jednak sprowadzić z właściwej drogi i trwały przy ustalonej tezie, że morderstwo popełnione zostało przez owych dwóch osobników, którzy krytycznego dnia widzani byli w sklepie Pohlowej. Również utrwaliło się przekonanie, że sprawcami morderstwa byli zamiejscowci. W tym też kierunku prowadzono dochodzenia.

W wyniku długich i szczegółowych dochodzeń udało się wreszcie władzom śledczym ustalić w drodze wywiadu, że domniemani sprawcy morderstwa przebywają w Poznaniu, gdzie też aresztowano Konarskiego. Lewandowski, jak wiadomo, aresztowany został w mieszkaniu swej narzeczony.

Wielki Tydzień Sportowy z okazji 10-lecia „Gryfu”

Wojskowi: Cywilne Zrzeszenie Sportowe „Gryf” Toruń z okazji 10-lecia istnienia urządza w dniach od 2—9 sierpnia 1931 r. „Wielki Tydzień Sportowy” z następującym programem:

Niedziela, 2. 8. b. r.: godz. 12 — otwarcie własnych kortów tenisowych przy ul. Wola Zamkowa; godz. 17 — zawody piłki nożnej K. S. „Warta” (Poznań) — „Gryf” na stadionie wojskowym (Bydgoskie Przedmieście).

Sobota, 8. 8. b. r.: godz. 20 — zawody bokserskie K. S. „Goplanja” (Inowrocław) — „Gryf” na sali ogrodu „Wenecja” (dawn. Park Wiktoria).

Niedziela, 9. 8. b. r.: godz. 9,45 — zbiórka towarzystw na Rynku Staromiejskim; godz. 10 — odmarsz do kościoła Garnizonowego; godz. 10,30 — uroczyste nabożeństwo; godz. 11,30 — odmarsz na akademię; godz. 12 — akademja na sali Dworu Artusa: 1) powitanie władz wojsk. i cywilnych oraz gości; 2) sprawozdanie z działalności 10-letniej; 3) wręczenie żetonów pamiątkowych; 4) składanie życzeń; 5) orkiestra i występ chóru garnizonowego; 6) zakończenie; godz. 15 — festyn ogrodowy w Parku Cegielnia; godz. 17 — zawody piłki nożnej K. S. „Gedania” (Gdańsk) — „Gryf” na boisku miejskim (Chelm. Przedm.); godz. 20 — dancing na sali Parku Cegielnia.

Jak widać z powyższego programu, „Gryf” z okazji swego jubileuszu wysilił się, nie parząc na wielkie koszty związane z sprawozdaniem do Torunia „Warty” poznańskiej oraz „Gedanii” z Gdańska aby Toruniowi dać możliwość po tylu latach walk w klasie „A” zobaczenia drużyn obcych, dawno u nas niewidzianych.

Chcąc jednakże poprzeć dążenia obecnego mistrza Pomorza Gryfu w realizowaniu swego programu, należy go ze wszelkich stron popierać i gremjalnie popieszczyć na wszystkie jego imprezy.

Z teatru

— „Czar walca”. Dziś w czwartek, dnia 30 b. m. o godz. 20-tej ostatni raz na przedstawieniu wieczornem najnowszy sukces operetkowy naszego teatru „Czar Walca” Straussa, w wybornej obsadzie pp. Leonowicz, Borowskiej, Zarembiny, Malkowskiej, reż. Zdzitowieckiego, Józefowicza, Lenczewskiego, Oledzkiego, Tatarskiewicza, z efektownymi tańcami pp. Grossówny i Glińskiego, pod batutą prof. Wielińskiego. — Jutro w piątek, dnia 31 b. m. o godz. 20-tej ostatnie przedstawienie ulubionej operetki J. Jarno „Krysia Leśniczanka”.

Życzenia Marszałka Piłsudskiego dla pułku manewrowego artylerji z okazji święta pułkowego

Dowództwo pułku Manewrowego Artylerji w Toruniu otrzymało z okazji święta pułkowego depezę od Marszałka Piłsudskiego następującej treści:

„Pułkowi Manewrowemu Artylerji przesyłam w dniu święta dorocznego życzenia, pełni sukcesów w Jego dalszej dzielnej pracy dla dobra i chwały artylerji polskiej”.

Minister Spraw Wojskowych:

Józef Piłsudski,
Marszałek Polski.

Święto pułkowe pułku Manewrowego Artylerji odbyło się dnia 25 lipca, br. Tego dnia o godz. 8,45 odbyła się msza polowa, którą odprawił ks. kapelan Stryżek. W nabożeństwie udział wzięli przedstawiciele komendanta garnizonu i dowódcy 4 D-P, i wszystkich szkół C. W. Art., przedstawiciel armji rumuńskiej oraz rodziny oficerów i podoficerów pułku.

Po mszy św. i kazaniu dowódca pułku p. ppłk. Landau odebrał defiladę pułku. Baterje defilowały kłusem w szyku rozwi-

niętym.

Po skończonej defiladzie odbyły się zawody działonów w trójboju artyleryjskim oraz patroli telefonicznych pieszych i konnych. Następnie odbył się wspólny obiad żołnierski. Wieczorem w salach domu polskiego w Podgórzu odbył się bal podoficerski, na którym obecni byli także wszyscy oficerowie. Bal rozpoczął się polonezem, który prowadził dowódca pułku, p. ppłk. Landau z żoną prezesa komitetu balowego st. ogn. Szymańskiego.

Nazajutrz w niedzielę w godzinach przed południowych odbyły się zawody kolarskie, po południu zaś zawody konne. Wyniki z zawodów podamy w jednym z następnych numerów. Na zakończenie odbyła się zabawa żołnierska pod gołem niebem.

Z okazji święta nadeszła depeza gratulacyjna m. in. pp. gen. Skierski, gen. Kutrzeba, gen. Pasławski — dowódca O. K. 8 i gen. Maksymowicz — Raczynski.

Nadto nadeszła życzenia bratnie pułki artylerji i wszystkie pułki garnizonu.

Omijajmy kupców niemieckich w Gdańsku

Rezolucje uchwalone na zebraniu Koła I. BBWR.

W dniu 22 lipca b. r. odbyło się miesięczne zebranie Koła BBWR. Rejonu pierwszego (śródmieście), na którym jednogłośnie została uchwalona następująca rezolucja:

1. Ponieważ karzelek gdański coraz bardziej nienawistnie odnosi się do Polaków, zgromadzeni na zebraniu dzielnicy śródmieście członkowie i sympatycy BBWR, apelują do wytwórców i kupców Polaków, by omijali wytwórców i kupców niemieckich w Gdańsku i kierowali możliwie wszystko na Gdynię, a korespondencję z kupcami i ich wytwórcami w Gdańsku załatwiali tylko w języku polskim.

2. Zgromadzeni na ogólnym zebraniu członkowie i sympatycy BBWR. Rejonu Śródmieście z całym uznaniem przyjmują referaty p. wice-

ministra skarbu Starzyńskiego co do zamierzonych oszczędności budżetu państwowego i wojskowego tudzież apelują do społeczeństwa, by wszyscy zastosowali oszczędności w swoich gospodarstwach, stowarzyszeniach, Izbach Handlowo-Przemysłowych i t. d.

3. Wobec ogólnego kryzysu gospodarczego prawie we wszystkich gałęziach, zebrani z całym uznaniem przyjmują zarządzenia p. premiera Prystora o mające nastąpić redukcji tych urzędników państwowych, którzy, jako emeryci, pobierają podwójne gaże. Po wyeliminowaniu tych urzędników, zdaniem zebranych, odprężyć się bezrobocie wśród pracowników umysłowych.

38 dzieci umieszczono na Kolonjach Letnich S. U. P.

Pierwszy okres kolonji letniej dla dzieci, zorganizowanej staraniem Zarządu w Skłudzewie, dobiega końca.

Z dniem 1 sierpnia br. rozpoczyna się okres drugi.

W pierwszym okresie na kolonji zostało umieszczonych 38 dzieci, które są tak zadowolone, że w 95 proc. proszą rodziców o pozostawienie ich na okres drugi.

Ze względu na to, że są i inne zgłoszenia, uprasza się zainteresowanych rodziców o powiadomienie Kierownictwa Kolonji o swej decyzji, w terminie możliwie do dnia

Na białym czworoboku

„Porucznik Armand”.

Wczoraj kino „Palace” po kilkunastodniowej przerwie otworzyło swe gościnne podwoje filmem dźwiękowo-śpiewnym „Porucznik Armand” z Ramonem Novarro w roli głównej. Film osnuty na tle walk rojalistów z bonapartystami posiada miłą fabułę, której treścią jest gorąca miłość porucznika Armanda-bonapartysty do zagorzałej rojalistki.

Bożyszcze kobiet — Novarro — jest niezrównany, a filmem tym dowiódł, że oprócz zalet zewnętrznych posiada całkiem, całkiem

mily głosik. Partnerka jego młoda hrabianka pełna sentymentu, doskonała aktorka, jednak „uroda” jej ginieła przy pięknym Ramonie. — Film wart obejrzenia.

Słowa uznania należą się p. dyr. Święcowi, że pomyślał o odświeżeniu kina. Stonowanie kolorów ścian o barwach jasnych sprawia, że wzrok nie męczy się. Dużą jest to zasługa prof. Mazurka, pod którego kierunkiem dokonano prac malarskich.

Przepelniona sala na premierze zapewnia dłuższe powodzenie ostatniego filmu z Novaro, mimo ogórkowego sezonu.

Rada miejska bez radnych

Wejherowo domaga się zwolnienia „Ojców miasta“ z ich obowiązków i rozpisania nowych wyborów

Aby zrozumieć i należycie ocenić sytuację, jaka wytworzyła się ostatnio wśród korporacji miejskich Wejherowa, trzeba cofnąć się myślą kilka lat wstecz i przypomnieć sobie choćby pokrótce kilka faktów.

Skandaliczne rządy byłego burmistrza m. Wejherowa Kruczyńskiego i godnej jego klikki przyjaciół, którzy wspólnie tworzyli bandę złodzieji bezczelnie okradających miasto i jego obywateli, doprowadziły gospodarkę miejską do ostatecznych granic upadku: miasto pograżyło w długach, a Kom. Kasę Oszczędności postawiły na progu ruiny finansowej.

Działy się bezkarnie rzeczy wolające o pomstę do Nieba: zawierano wprost nieprawdopodobne kontrakty, robiono interesy z wyrażną szkodą dla miasta i jego obywateli, podpisywano umowy, na których zarabiała tylko żerująca u łobu miasta klika, popełniano jawne oszustwa i złodziejstwa...

Przyszłi wreszcie czas, że na rabunkową gospodarkę zwrócili się oczy uczciwych ludzi, rozumiejących swe stanowisko w Radzie Miejskiej i pragnących jedynie dobra miasta i jego obywateli. Jednym z takich był ówczesny radny, dzisiejszy zastępca burmistrza p. mec. Biliński, który przekonał władze nadzorcze, że gospodarka Kruczyńskiego i towarzyszy prowadzi miasto w otchłań upadku, wiele czasu upłynęło zanim stwierdzono faktyczne nadużycia, aż wreszcie sprawiedliwości stało się zadość. Kruczyńskiego zawieszono w urzędowaniu, wytoczono mu proces, skazano go na 4 lata więzienia, a jego przyjaciół niesumiennej członków Magistratu i urzędników przepędzono na cztery wiatry.

Sprawy miejskie ujęte w sprężyste dłoń dziełnego człowieka, który sobie dobrał do pomocy ludzi prawych i uczciwych, oddanych całą duszą pracy społecznej, umiejących poświęcić interesy własne dla dobra ogółu — potoczyły się innym torem. Szeregu lat wprawdzie jeszcze potrzeba rozumnej, uczciwej i wyteżonej pracy, aby zło naprawić ale już dziś nawet słaby obserwator zdoła zauważyć znaczną poprawę w sytuacji finansowej miasta, mającej wszelkie dane ku temu, aby kroczyć pod względem gospodarczym na czele miast Rzplitej.

W roku 1929 przyszły nowe wybory do Rady Miejskiej. Wskutek destrukcyjnej roboty przedwyborczej wyrzutek społeczeństwa polskie listy odniosły dotkliwą porażkę. Na 24 radnych Niemcy uzyskali 9 mandatów! Smutna jest historia działalności tej Rady Miejskiej, składającej się w większości z ludzi niedorosłych do tak zaszczytnych stanowisk. Posiedzenia odbywały się nieregularnie, po radnych trzeba było specjalnie telefoniować i posyłać umyślnych posłańców, aby przybyli na zebrania, co zresztą również nie skutkowało, wskutek braku kompletu nie można było załatwiać pilnych i niecierpiących zwłoki spraw, wnioski mające na celu dobro miasta upadały większością warcholskich głosów itp. Reprezentanci Rady nie zjawiali się na zebrania sejmiku powiatowego, wskutek czego interesów obywateli miasta nie miał kto bronić, prezes Rady istniał co prawda, ale na zebrania nie przychodził, zresztą Magistrat stanowczo nie chciał z nim współpracować. Ciągłe tarcia z Magistratem wytworzyły w końcu taką atmosferę, że na ostatnim posiedzeniu, gdy przedpadł wniosek Magistratu w sprawie budowy drewnianych baraków dla eksmitowanych lokatorów z domów miejskich, 8-miu radnych złożyło mandaty.

I to był gwóźdź do trumny Rady Miejskiej

Z 9-ciu radnych Niemców na zebraniach nie był oddawna przeważnie nikt, zresztą większości już w Wejherowie dawno niema. A więc była Rada bez radnych.

Aby położyć nareszcie kres mienormalnej pracy, p. burmistrz Biliński zwołał onegdaj zebranie Radnych i ich zastępców z list: Obywatelskiego Bloku Gospodarczego, Bezpartyjnego Bloku Współpracy Samor. i Katol. Bloku Robotn. — ludzi o pełnej wartości obywatelskiej i przedstawił im dokładnie obecny stosunek jaki się wywiązał pomiędzy Radą a Magistratem, zaznaczając, że Magistrat z obecną Radą dalej pracować nie może i jeśli nie dojdzie do rozwiązania Rady, członkowie Magistratu złożą mandaty.

Wywody swoje poparł p. burmistrz Biliński jaskrawymi dowodami. W rezultacie zebrania powzięli następującą uchwałę:

„Zebrani w dniu dzisiejszym w sali obrad Rady Miejskiej w Ratuszu dotychczasowi Radni Miejscy i zastępcy oświadczają, że solidaryzują się z wystąpieniem radnego m. p. Kuniewskiego i towarzyszy w sprawie rozwiązania Rady Miejskiej m. Wejherowa i proszą Pana Wojewodę o zarządzanie nowych wyborów“.

Uchwałę podpisali wszyscy obecni w liczbie 10 osób.

Z uchwałą tą solidaryzują się również wszyscy uczciwi i zdrowo myślący obywatele, którym dobro Wejherowa leży na sercu.

Chelmno w trosce o był bezrobotnych

W poniedziałek, dnia 27 bm. odbyło się w sali posiedzeń Rady Miejskiej z inicjatywy p. Hądzlika posiedzenie organizującego się komitetu niesienia pomocy bezrobotnym. Na zebranie przybyli: pp. starosta Ossowski, dr. Drażkowski, Nowicki, Słodowy, budown. Schulz, reter. Skąpski, Strehlau, Chmurzyński, radni: Odrowski, Borzeszkowski, Ryszkowski, przedstaw. duch. w osobach ks. ks. Palusińskiego i Mechlina, przedstaw. urzędów w osobach pp. insp. Wyrembelskiego, nacz. Urz. Skarb. Szczepańskiego, inż. Matusińskiego, dyr. Moczyńskiego, dyr. Krzyżaniaka, inż. Dziedziuła, cechm.: Frąckowskiego, Kaszubowski i Kurowskiego.

Do zebranych przemówił p. burmistrz Hądzlik, przedstawiając faktyczny stan bezrobocia i nawołując do zorganizowania komitetu, któryby pomógł państwu utrzymać bezrobotnych.

Obecnie magistrat zatrudnia ich przy brukowaniu ulic, pracach przy boisku, regulacji ogrodów miejskich. Troską Magistratu jest zatrudnić bezrobotnych przez 20 tygodni, by dać im możliwość pobierania zasiłków z państw. funduszu bezrobocia.

Następnie bardzo rzeczowo przemówił p. star. Ossowski, który zwrócił uwagę na pracę celową, na pracę korzystną dla miasta i państwa. Taką pracę mogłoby znaleźć bezrobotni przy budowie tamy na Rybakach. Dobrze więc byłoby utworzyć związek walowy i wspólnie z Województwem za biegać w Ministerstwie Robót Publicznych

o otwarciu tych robót.

Pozatem, ażeby z doraźną pomocą przychodzić bezrobotnym, należałoby opodatkować wszystkie urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa, a nawet robotników, mających stałe zajęcia.

Na powyższy temat wywiązała się bardzo ożywiona dyskusja, w której głos zabierali pp. Chmurzyński, Dziedziul, Krzyżaniak, Odrowski, dr. Drażkowski, Majewski, Moczyński, Strehlau i inni. Wykonano wreszcie ścisły komitet, który na dzień 5 sierpnia ma przedstawić szczegółowy plan prac komitetu. Pozatem uchwalono wydać do społeczeństwa odezwę, w której komitet omówi swe cele i zamiary.

Kronika

— W podróży dookoła Polski wybrali się dnia 28 bm. dwaj chelmniacy: Wifling i Ossowski.

— Sprzeniewierzenia na rzecz Kasy Chorych dokonał miejscowy urzędnik Kasy Chorych Brzozowski Franciszek, który ogółem zdefraudował sumę około 4.000 zł. Kasa straty nie ponosi, gdyż kwity były fałszowane. Śledztwo ujęły kompetentne władze.

— Wycieczka Resursy Urzędniczej odbędzie się dnia 1 sierpnia br. do Gdańska i Gdyni. Wycieczka zwiedzi port wojenny i handlowy.

— Uczestnicy w raidzie gwiazdzistym nad morzem. W dniu 1 sierpnia w raidzie gwiazdzistym biorą udział pp. Dziedziul, Idzikowski i Witkowski; w dniu 2 sierpnia o puhar Bałtyku bierze udział p. Idzikowski.

TUCHOLA

— Zawody tenisowe o mistrzostwo kl. KT. „Corona“. W ubiegłą niedzielę, dnia 26 bm. odbyły się przy sprzyjającej pogodzie zawody o mistrzostwo klubu KT. Corona. Przebieg gier przedstawiał się bardzo interesująco. Mistrzynią klubu na rok 1931 została p. Skórkówna, mistrzem seniorów p. E. Pryll, a mistrzem junior p. Maćkowski. Ze smutkiem należy tylko skonstatować fakt, iż społeczeństwo tucholskie okazuje tak mało zainteresowania się tym szlachetnym sportem.

— Tragiczna śmierć 10-letniego chłopca. W niedzielę, w godzinach południowych utopił się w stawie niedaleko jeziora „Głęboczka“ 10-letni chłopiec Bolesław, syn gospodarza Ligmana Bolesława w Tucholi, zamieszkałego przy ul. Garbary.

— Utonięcie. Podczas kąpienia utonął wsku-

tek udaru serca syn gospodarza śp. Józef Roda z W. Mądrowierza.

— Parcelacja wielkiej majątności. Dobra rycerskie Łyskovo obszaru około 4.500 morgów, idą na parcelację; już przed dwoma laty zabrano większy obszar z tego majątku na scalenie gospodarstw małorolnych, przyczem powstało kilka nowych osad. Obecnie Bank Rolny rozparcelował dalszych 1000 morgów, tworząc 13 samodzielnych osad rolnych; budynki częściowo stawia Bank Rolny na własny rachunek. Łąka w nadleśnictwie Świt obszaru około 200 morgów przeszła na własność fiskusa leśnego. Do majątku należą piękne lasy nad Brdą, około 2.800 morgów, które wraz z resztówką pozostają w ręku spadkobierców rodziny Caspari.

Programy radiowe

CZWARTEK, 30. 7.

11.40. Przegląd prasy kraj. PAT. 12.10. Muzyka z płyt gramof. 13.10. Urząd. kom. Państw. Inst. Met. 14.50. Komunikat gospodarczy. 15.25. Odczyt p. t. „Radość lata“, wygl. p. M. Ankiewiczowa. 15.45. Komunikat L. O. P. P. 16.00. Muzyka z płyt gramof. 16.45. Kom. Centr. Biura Hydrogr. dla żeglugi i rybaków. 16.50. „Czy zwierzę jest muzykalne“, wygl. p. J. Pajon de Moncets. 17.15. Muzyka z płyt gramof. 17.35. „Powojeńska literatura czeska i słowacka“, wygl. dr. B. Vydra. 18.00. Koncert solistów. Wyk.: L. Hakowska (skrz.), Ir. Downar-Zapolska (sopr.) i L. Urstein (akomp.). 19.00. Rozmaitości. 19.20. Giełda rolnicza. 19.30. Urząd. kom. Państw. Inst. Met. 19.35—19.40. Kom. Państw. Urzędu Wychowania Fiz. i Państw. Zw. Sport. 19.40. Prasowy Dziennik Radiowy. 20.00—22.30. Transm. z Salzburga. Opera komiczna w 2 aktach „Il Matrimonio segreto“ Dominika Cimarosy. 22.30. Dodatek do Pras. Dz. Radj. 22.35. Kom.: meteor. Gł. Wojsk. St. Met. dla kom. lotn., sportowy II i policyjny. 22.40. Program na dz. nast. 22.45.—24.00. Muzyka lekka i tan. z cuk. K. Dakowskiego. Ork. pod kier. A. Furmańskiego.

17.10. Lwów. Arje operowe w wyk. p. Marji Popowiczówny.

18.00. Kraków. Recital wioloncz. Rafała Lencosa.

18.00. Katowice. Występ p. A. Kitschmann.

Giełdy

Warszawskie notowania

walutowe.

z dnia 29. VII. 1931 r.

Tranzakcje	Sprzedaż	Kupno
WALUTY.		
Dolary St. Zjedn.		9,06—9,02
DEWIZY.		

Holandja	360,00—359,10
Londyn	43,35,50—43,25
Nowy York telegr.	8,926—8,906
Paryż	34,99—34,90
Praga	26,44—26,38
Szwajcaria	174,07—173,64
Wiedeń	125,50—125,19
Włochy	46,73—46,61
Berlin (w obrotach nieoficj.)	—

Notowania ziemiopłodów w Berlinie

Ceny w R.M. Zboże i nasiona oleiste za 1000 kg. inne za 100 kg. z dnia 29. VII. 1931.

Pszonica nowa	201—202
Zyto nowe	151—153
Jęczmień jary brow.	—
Jęczmień ozimowy nowy	—
Jęczmień przem. pastwowy	—
Owies marchijski	117—115
Owies jednolity	—
Kukurudza loco Berlin	—
Mąka pszenna	28,75—36,25
Mąka żytnia 70%	23,00—27,00
Otręby pszenne	12,25—12,50
Otręby żytnie	11,25—11,50
Rzepak	—
Siemie lniane	—
Groch Victoria	26,00—31,00
Groch drobny jadalny	—
Groch pastwowy	19,60—21,00
Poluzka	—
Bób	20,00—22,00
Wyka	24,00—26,00
Łubin niebieski	—
Łubin złoty	—
Seradela stara	—
Seradela nowa	—
Kuchy rzepakowe	9,20—9,60
Kuchy lniane	13,20—13,60
Wytłoki suche krajowe	7,60—7,80
„ Soja	12,00—12,70

Zapisz się na członka L. O. P. P.

W dniu 23 lipca r. b., po długiej i ciężkiej chorobie, zmarł świętej i nieodżałowanej pamięci zasłużony działacz i pracown. społeczny

WINCENTY ZENKTELER

członek Zarządu Głównego Związku Obrony Kresów Zachodn. działacz polski w latach niewoli na terenie Warmii i Mazur, uczestnik prac i walk o wolność Śląska, jeden z założycieli i długoletni kierownik prac gospodarczych Z. O. K. Z., odznaczony Śląskim Krzyżem Plebiscytowym, Śląską Gwiazdą Powstańczą oraz Złotym Krzyżem Zasługi

Podając o powyższym do wiadomości wszystkich kół i ogółu członków ZOKZ., wzywamy ich do uczczenia pamięci i wielkiej społ. zasługi Zmarłego

ZARZĄD GŁÓWNY ORAZ DYREKCJA Związku Obrony Kresów Zachodnich.

9987

POLSKI PRZEMYSŁ LUDOWY

J. SKORUPKA W GDYNI

Skwer Kościuszki, narożnik Nadmorskiej

DZIS

została otwarta Wystawa Kilimów w sali hotelu Polska Riviera. Prosimy zwiedzać!

PRZETARG PRZYMUSOWY.

We wtorek dnia 4 sierpnia 1931 r. o godzinie 11,30 przed południem sprzedam publicznie w Rofewie u pana Kanarkowskiego przez licytację za natychmiastową zapłatą następujące przedmioty: 1 maszyna szewska, 1 szafonierka i 3 krzesła.

(—) Piskorski, egzekutor powiatowy Inowrocław.

Panienka

z dobrej rodziny poszukuje posady jako wychowawczy ni dzieci. Najchętniej na wsi. Łaskawc zgłoszenia „Dzień Pomorski“ Toruń L. 9750.

DZWIĘKOWE KINO **ŚWIATOWID**
Dziś i dni następne

wznowienie jednego z najpiękniejszych dźwiękowców świata p.t.
Parada miłości
W roli głównej Jeanette Mc Donald i Maurice Chevallier.
Ponadto nadprogram.
UWAGA: zupełnie nowa Kopia obrazu.

TORUŃ DZWIĘKOWE KINO PALACE
Dziś i dni następne!

Największy film śpiewno-dźwiękowy
dożył obecnej!
„Porucznik Armand”
W roli tytułowej bożyszcze filmu mów, boski **Ramon Novarro.**
Ponadto nadprogram.

Regularna komunikacja okrętowa.

Ekspedujemy następujące statki z Gdańska a w miarę potrzeby z Gdyni do portów:
STAVANGER — BERGEN — TRONDHJEM
oraz innych zachodnio-norweskich portów:
S/S „URSA” ładuje obecnie.
S/S „JAEDEREN” około 12-go sierpnia odchodzi 17-go sierpnia.

OSLO

oraz innych wschodnio-norweskich portów:
S/S „AKERSHUS” ładuje obecnie.
S/S „AKERSHUS” około 10 sierpnia.
GOTHENBURG
i innych zachodnio-szwedzkich portów oraz do Lubeki.

S/S „URSA” ładuje obecnie.

S/S „JAEDEREN” około 12-go sierpnia, odchodzi 17-go sierpnia.

AMSTERDAM

S/S „STURMSEE” ładuje obecnie.

S/S „MARTHA HALM” lub subst. około 10-go sierpnia.

ROTTERDAM.

S/S „ENERGIE” lub subst. około 4 sierpnia.

S/S „RHENANIA” lub subst. około 6 sierpnia.
Towary przyjmują się na konosament przejściowy do wszystkich portów nadreńskich.

ANTWERPJA.

S/S „FRYKEN” ładuje obecnie.

S/S „ELLAVORE” około 3 sierpnia.

S/S „DORAVORE” ca. 13 sierpnia.

OSTENDE.

S/S „ELLA HALM” ładuje obecnie.

GANDAWA.

S/S „PASAJES” ładuje obecnie.

S/S „SPIND” około 8 sierpnia.

BRUKSELA KANAŁ.

S/S „FORSVIK” lub subst. około 10 sierpnia.

LONDYN.

S/S „AALBORG” lub subst. około 31 lipca.

S/S „WESER” lub subst. około 5 sierpnia.

TYNE DOCK.

S/S „STOKHOLM” około 1 sierpnia.

GRIMSBY.

S/S „ARNOLD KOEPKE” ładuje obecnie.

S/S „PARIS” lub subst. około 8 sierpnia.

WEST HARTLEPOOL.

S/S „BRECHSEE” ładuje obecnie.

CARDIFF I BRISTOL.

S/S „EIBE” na końcu sierpnia, na początku września.

PASAJES — BILBAO — SANTANDER —

OPORTO — LISSABON — SEVILLA —

GIBRALTAR — ORAN — CASABLANCA.

S/S „AUGUST SCHULTZE” około 10, 12 sierpnia.

MALAGA — KARTAGINA — ALIZANTE —

VALENCJA — TARAGONA — BARCELONA

MARSYLJA — GENUA — LIVORNO — NEAPOL —

MESYNA — ZATANIA — PALERMO.

S/S „GENUA” lub subst. około 20 sierpnia.

ALGERJA — EGIPT — PALESTYNA —

SYRJA — GRECJA i porty TURCJI i nad CZARNYM MORZEM.

M/S „ERLAND” około 31 lipca do Aleksandrii, Beyrouth, Piraeus i Instanbul.

M/S „GOTLAND” około 14 sierpnia do Aleksandrii, Beyrouth, Piraeus i Instanbul.

M/S „BIALAND” około 25 sierpnia do Aleksandrii, Beyrouth, Piraeus i Instanbul.

M/S „HEMLAND” około 10 września do Aleksandrii, Piraeus, Beyrouth i Instanbul.

Przy większych partjach zawijają statki również do wszystkich portów Lewanty i portów Czarnego Morza.

RIO DE JANEIRO — SANTOS — BUENOS AIROS.

S/S „HERAKLES” około 8 sierpnia.

S/S „Mercator” na początku września.

LINJA HAMBURG — BAŁTYK.

Odjazd statków z Hamburga do Gdańska i Gdyni co tydzień. Następny statek z Hamburga około 1 sierpnia.

Z BUENOS AIRES do GDANSKA.

S/S „ORIENT” ładuje na początku sierpnia.

Z NEW ORLEANS — GALVESTON, HOUSTON do GDYNI.

M/S „TROLLEHOLM” odchodzi z Galveston — Houston 31 lipca.

M/S „TAMPA” odchodzi z New Orleans 5-go sierpnia, Galveston — Houston 15 sierpnia.

Strzeżąc się zmiany!

Bergenske

Baltic Sports Ltd. A.G.

Klisze

świeżkowe, i statkowe do gazet, katalogów i t. p. wykonuje z rysunków i fotografii — — —
Chemigrafja „Dnia Pomorskiego”

Zgłoszenia w administracji Soruń, Szeroka 11

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 30. 7. 31 r. o godz. 11 przed połudn. licytować będą u spedytora Sadeckiego najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą a to: lustro i maszynę do szybia; o godz. 15 po poł. na Bielanych: jedną kanapę, bielizniarkę, zegar i lustro. Zbiór licytantów przed mieszkaniem p. Tarczewskiego.
Kozak, komornik sądowy w Toruniu, Kościuszki 5.

Uchwała w postępowaniu upadłościowym wdrożonym do majątku firmy Poleksport, właśc. Florjan Zenker. Zatwierdza się ugodę przymusową, zawartą przy terminie dnia 14 lipca 1931 r. Powody. Przedłożony przez dłużnika upadłego projekt ugody przymusowej z dnia 20. 6. 31 r. zmienionej dnia 14. VII. 31 r. należało przyjąć, ponieważ przy terminie ugodowym, wyznaczonym na dzień 14. 7. 1931 r. za projektem tym oświadczyła się większość obecnych względnie zastępionych, a uprawnionych do głosowania wierzycieli, a wierzycieli tych zgadzających się wierzycieli przedstawiają łącznie trzy czwarte ogólnej sumy wierzycieli uprawnionych do głosowania (§ 182 ust. upadł.). Przy obliczeniu uwzględniono postanowienia zawarte w § 183 ustawy o upadłościach. Przesłuchano wierzycieli, zarządcę masy i wydział wierzycieli. Zrezygnowano z postępowania i przy zawieraniu ugody trzymają się ściśle przepisów. Nie zachodzi wypadek niedopuszczalności zawarcia ugody przymusowej. Nie są też znane inne powody, któreby nakazywały odrzucenie ugody z urzędu. Żadna ze stron nie żądała odrzucenia ugody.
7 N 6/31.
Gdynia, dnia 24. VII. 1931 r.

Sąd Grodzki.

Obwieszczenie.

Tegoroczny przegląd ogierów 3 letnich i starszych oraz tych, które w okresie kopylacyjnym 1932 ukończą 3 lata, odbędzie się dla obwołu miasta Bydgoszczy dnia 6 sierpnia 1931 r. o godzinie 11 na targowicy bydłowej w Rzeźni Miejskiej. Właściciele ogierów winni pod rygorem grzywny administr. do 200,— zł. ewentl. zamianą na areszt do 10 dni przedstawić je Komisji Kwalifikacyjnej w oznaczonym terminie do przeglądu, przy czym powinni być w posiadaniu dowodu tożsamości konia.
Bydgoszcz, dnia 27 lipca 1931 r.

Za Prezydenta miasta
(—) Dr. Nowakowski,
lekarz miejski.

10.000

(L. dz. 3347/31 XIV).

W sprawie Leona Wienckowskiego w Tucholi prowadzącego skład kolonialny i restaurację pod firmą „Anastazy Wienckowski” wyznaczył Sąd termin do rozpoznania sprawy na dzień 22 sierpnia 1931 r. godz. 11-tej po myśli art. 4 rozp. Prez. Rzplitej z dnia 6 marca 1928 r. Dz. U. R. P. 37 poz. 244 zawiadamia się wierzycieli dłużnika, że mogą przybyć na rozprawę w terminie jak wyżej, celem udzielenia Sądowi wyjaśnień. I. N. 5/31.
Tuchola, dnia 24 lipca 1931 r.

Sąd Grodzki.

GRUDZIĄDZ

Pomimo pożaru i uszkodzenia kilku maszyn

Zakład mój jest nadal czynny i wykonuje **DRUKI** jak dawniej spiesznie i gustownie

Władysław Kulerski,
Grudziądz, ul. Pańska 19

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W piątek dnia 31 lipca 1931 r. sprzedawcać będą w drodze przetargu przymusowego najwięcej dającemu za gotówkę w St. Błonowie u p. Mossaua: 1 manez i 1 młockarnia, zbiórka licytantów przed oberżą p. Dziatka w Wydrznie o godz. 8 i pół. Zaś w Gordonowie i Szynwaldzie 150 móg pszenicy, 2 prosiaki, około 8 móg żyta, młockarnia, 3 mógi pszenicy, zbiórka licytantów przed oberżą p. Woelkego w Szynwaldzie o godzinie 10-tej. Następnie w Szembruku jedna krowa, 1 cielę, 10 móg jęczmienia, 18 móg pszenicy, 15 móg żyta, zbiórka licytantów przed oberżą p. Weicherta o godz. 13-tej. Zaś o godz. 16-tej w Gardej jeden radioaparat, zbiórka licytantów przed dworcem kolejowym. Kowalski, komornik sądowy w Grudziądzu.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W piątek dnia 31 lipca 1931 r. o godzinie 10-tej sprzedawcać będą w drodze przetargu przymusowego za gotówkę najwięcej dającemu w Radzynie: 16 krów, 3 jałowice, 2 byczki, 1 pianino i 1 kredens. Zbiórka reflektantów przed hotelem.
Mackowiak, komornik sądowy w Grudziądzu.

Zanim co kupisz

obejrzyj używane meble, rowery, patefony, futra, ubrania, płaszcze i t. d. w „OKAZJOPOLU”, Grudziądz, Plac 23 Stycznia 14, w podwórzu. 9907

Okazja!

Sprzedam tanio: pokój stołowy i gościnny, dywan 220 x 250, 2 palta, 3 ubrania, figara średnia. Adres wskazuje „Dzień Pomorski”. 9935

HURTOWNIA TAPET
i artykułów malarskich
J. KAPCZYŃSKI
Szczytyna 13. 9523

Poważna instytucja **eksportu drobiu** poszukuje **hodowców** na większą skalę. Zgłoszenia do „Dnia Pomorskiego” pod M. M. 9900

Pielęgniarka z dłuższą praktyką, władająca językiem polsk. i niem. przyjmie opiekę nad chorymi, zarządzi domem, zna szycie zajmie się całkowicie gospodarstwem od 1. września. Adres wskazuje „Dzień Pom.” 9961

Do sprzedania:
1 samochód 5 osobowy „Fiat” typ 520, i samochód ciężarowy „Chevrolet”, 2 platformy prawie nowe nośność po 5.000 kg., i wialnia Cegielskiego, i młóckarnia prawie nowa, i wierzówka, i bufet restauracyjny
Adolf Ciesielski
Toruń, ul. Chełmińska 14, telefon 167. 9966

Unieważniam zagubioną książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Grudziądz — Bolesław Hanasz. 9985

HALO! Samochody przyw. i taksówki **tanio do wynajęcia.** Władysław Gardzielewski Grudziądz, Książęca 3. Tel. 433.

Pierwszorzędne kursa kroju szycia i modelowania — koncesjonowane przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Pomorskiego przyjmuje uczennice od lat 15 Dla Pań specjalny kurs wieczorny na własnych materiałach. A. Ejmowa, mistrzyni. Toruń, Prosta 25. 7140

Browar Pomorski
Józefa Chronowskiego
Tel. 195 Podgór-Toruń Tel. 195
poleca
właściwość za wymienione uznane piwa pod nazwą
„SMIETANKA POMORSKA” SŁODOWE,
„KARAMEL POMORSKI” KOZŁAK (BOCK)

CZYSTOCIAŁ — Crem usuwa **PIĘGI, Plamy, Pryszcze** i inne wady cery **pod gwarancją.**
Do nabycia:
F-a „Juljan” GRUDZIĄDZ, Stara 12, TORUŃ, ul. Szeroka 46.
LUBAWA, Drogierja pod „Aniołem”, KOŚCIERZYNA, Lukiewiczowa, ul. Wodna, TCZEW, Nadolska, ul. Podgórna. 9612

Wykwintne w smaku landrynki, karmelki owocowe i czekoladki.
Specjalność:
tom mleczny Machlejska poleca
E. SZYMANSKI
Szeroka, 8723

Unieważnia się kartę rowerową nr. 37 (Nr. roweru 24187) skradzioną wraz z rowerem Wł. Kozyrowskiemu w Orłowie. 6

Z kapitałem 10—15.000 zł. przystąpię jako czynny współnik do solidnego przedsiębiorstwa. Pierwszorzędne zabezpieczenie konieczne. Oferty „Dzień Bydgoski”. (8)

Pokój umeblowany frontowy słoneczny wynajmie panu. S.w. Duchy 11, II. p. 9991

Kilka Pań. Katowickie przedsiębiorstwo handlowe ma zamiar również na miasto Toruń i powińcję rozpowszechnić artykuły bezkonkurencyjne (zagraniczne) w innych województwach z wielkim powodzeniem zaprowadzone. Panie również mężatki, wdowy, zgłoszcie się mogą z dokumentami u p. inspektora Knapika w czwartek i piątek od 10-tej do 16-tej w Toruniu, hotel „Pod Trzema Koronami”, Stary Rynek. (7)

Samodzielny ekspedjent-ka do składu konfekcji potrzebny. Wejherowo, Gdańska 53. 9988

Uczeń seminaryjny, z drugiego, trzeciego lub czwartego kursu, może się zgłosić celem udzielenia pomocy w nauce. Zgłoszenia przyjmuje skład kolonialny, ul. Mickiewicza 59. 9988

Gospodyni kucharka z bardzo dobrem gotowaniem, znająca dobrze swój zawód, oraz hodowlę drobiu potrzebna zaraz. Pożądane również wykwalifikowana **pokojujowa**. Dobre świadectwa wymagane. Stamirowskie Lignoway p. Peldlin. 9934

MEBLE
Kompletne pokoje: sypialne, stołowe, meskie gabinety, urządzenie kuchenne, po cenach fabrycznych poleca
Wytwórnia Mebli
ul. Grudziądzka 99 w Toruniu.
Obejrzyj wszędzie później przyjdź do mnie. Przekonasz się o cenach fabrycznych.

Ocet winny!!!
i wszelkie korzenie do zapraw poleca
ARACZEWSKI
Chełmińska przy Rynku. 9981

B. Wilamowski
Toruń
28 ul. Zeglarska 28

Pończoczy damskie dużo z okazji zakupów **TANIO**

Repertuar Teatru Toruńskiego
W czwartek, dnia 30 bm. o godz. 20-tej **„Czar Walca”** Operetka w 3 aktach O. Straussa.
W piątek, dnia 31 bm. o godz. 20-tej na liczne żądania raz jeszcze **„Krusia Lesniczanka”** Operetka w 3 akt. J. Jarno

W sobotę, dnia 1 sierpnia r. b. o godz. 20-tej **PREMIERA! „Gentleman”** (Indyjska noc) Sztuka w 3 aktach Rolanda Pertwee’a
W niedzielę, dnia 2 sierpnia o godz. 16-tej **„Czar Walca”** Operetka w 3 akt. O. Straussa

W niedzielę, dnia 3 sierpnia r. b. o godz. 20-tej **„Gentleman”** (Indyjska noc) Sztuka w 3 aktach Rolanda Pertwee’a.

Telegramy

Z ostatniej chwili

Lotem strzały z podniebnego szlaku na ziemię

Wywiad współpracownika „Dnia” z kap. Zanieckim ocalałym z katastrofy samolotowej

W ub. poniedziałek — jak o tem w „Dniu” donieśliśmy — wydarzyła się pod Toruniem katastrofa lotnicza, której ofiarą padł samolot pasażerski Polskich Linji Lotniczych „Lotu” i to poraz pierwszy od lat 12, tj. od czasu istnienia naszej bodaj że najsprawniejszej na całym świecie komunikacji powietrznej.

Jak wiadomo na skutek defektu w motorze pilot Pecho był zmuszony do lądowania, przyczem aparat zawadziwszy kadłubem o druty telegraficzne runął z wysokości około 5 metrów na ziemię, ulgając zupełnie rozbięciu. Jedyny

PASAŻER KPT. ZANIECKI ODNIOŚL NA SZCZĘŚCIE LEKKĄ TYLKO KONTUZJĘ,

podczas gdy pilot Pecho doznał dotkliwszych aez mniej niebezpiecznych obrażeń.

Kpt. Zaniecki powrócił po wypadku do Bydgoszczy, gdzie w krewnych swych zażywał zasłużonego odpoczynku po wstrząsie nerwowym, jakiego w czasie katastrofy doznał. Korzystając z pobytu w Bydgoszczy naocznego, a przytem „czynnego” świadka katastrofy, współpracownik „Dnia” udał się doń z prośbą o skreślenie swych wrażeń w czasie owego fatalnego „lądowania”.

Kpt. Z., mężczyzna w sile wicku o pociągającej powierzchowności, twarzy, okraszzonej żywo błyszczącymi oczyma i przemiłym wesołym uśmiechem, z ujmującą uprzejmością dawał wyczerpujące odpowiedzi na pytania.

DZIWNE PRZECZUCIE.

— Nim przejdę do sedna rzeczy — rozpoczął kpt. Z. — podkreślić chciałbym, iż natura obdarzyła mnie silną intuicją zwłaszcza w wyczuwaniu katastrof, kataklizmów, słowem wydarzeń dla mnie zasadniczych a nieprzyjemnych. Doznawałem tego kilkakrotnie w czasie pobytu mego na froncie. Na kilka godzin przed bitwą czułem w powietrzu wyraźnie

ZAPACH KRWI,

jakkolwiek nigdy przedtem w krwi się nie babrałem, a tem samem obey mi był jej zapach. Coś podobnego przeżywałem w ubiegły poniedziałek, kiedy to zdecydowałem się samolotem pasażerskim pofrunąć do Warszawy. Jakkolwiek jestem zapalonym, pasjonującym zwolennikiem komunikacji powietrznej, znam się dobrze na arkanach awiatyki i kilkadziesiąt już razy leciałem samolotem różnego typu wojskowemi i „cywilnymi” to jednak

w dzień mego odlotu, wyczuwałem

dziwny w sobie niepokój, któremu nie mogłem się nawet nader logicznie „perswazyjną wewnętrzną” opędzić.

OGARNEŁO MNIE SILNE PRZECZUCIE JAKIEGOŚ WYPADKU.

Przed odlotem wygoiliłem się starannie, wziąłem kypiel, wzięłem czystą bieliznę, i uporałem się z papierami jakbym się w daleką wybiciał podróż. Na odjeździe żegnając się z moją narzeczoną, szepnąłem jej tajemniczo: Cokolwiek by się stało — pamiętaj że wiozę ze sobą ważne dokumenty wojskowe.

Gdybyśmy się nie mieli więcej zobaczyć... nie dokończyłem zdania wstydząc się mego „sentymentu”. Znalazłszy się w samochodzie odwożącym pasażerów na lotnisko miałem przez moment wrażenie, jakby mnie żywcem zamknięto w trumnie.

Niepokój ten zelzał z chwili, gdy znalazłem się przy Junkersie. Solidność budowy stalowego aparatu, przysłowiowa sprawność komunikacyjna „Lotu” podświadoma wiara, że „Lot” nigdy nie zawiedzie, spokój i pewność siebie pilota p. Pecha, który przywitał mnie szczerym uśmiechem — zmitygowały mnie całkowicie. Me „babskie” przeczucia wydały mi się urocznymi. Wszedłem do kabi-

ny i rozgościwszy się na dobre w fotelu, nie uważałem nawet za stosowne „przygwoździć” się doń pasami. W chwilę później zawarzał motor i po kilku sekundach bujałem już na wysokości 100 metrów. Po 10 minutach mijaliśmy Toruń, który z wysokości 1200 m. wydawał się śmiesznie małym, jak zabawka dziecięca — gdy nagle wprawne me ucho uchwyciło nieregularny zlekką turkot motoru. Nieregularność ta wzrastała z każdą chwilą i stwierdzić mogłem dokładnie, że

MOTOR PRACUJE NIEPRAWIDŁOWO,

dając zbyt małą ilość obrotów. Jednocześnie

aparat począł w szybkim tempie zlatywać ku ziemi.

Zauważyłem jak pilot począł gorączkowo rozglądać się na lewo i prawo, szukając dogodnego miejsca do lądowania.

Na wysokości około 400 m.

Pecho zatorczył silnym wirażem na lewym skrzydle łuk, dając mi jednocześnie ręką znaki, bym przypasał sobie pas. Motor pracował coraz fatalniej. P. Pecho nadludzkie czynił wysiłki, by zawrócić do Torunia i wylądować na tańszej lotnisku. Nie udawało mu się to. Moc motoru słabła z sekundy na sekundę. Nader silny wiatr zachodni bawił się aparatem jak piłką, pędząc go przed siebie wprost na miasto. Jeszcze kilka, długich jak wieczność sekund, niesamowicie przykre niezdecydowane i wreszcie

MOTOR STAJE.

Spadamy w coraz szybszem tempie na ziemię. Uczułem mych w owym momencie skreślić nie zdołam. Nie był to strach, ale wściekłość bezsilna. Wydawało się to może paradoksal-

nem, ale nie odczuwałem w owej chwili żadnej obawy. Myślałem o śmierci, ale jakoś po „akademicku”, oderwanie, jakby się nie mej ty-czyć miła osoby.

Wyciągnąłem z kieszeni papierosa i zapaliłem go spokojnie,

mówiąc głośno z odcieniem, jakby kojącej melancholji: mój ostatni papieros. Rozkoszowałem się nikotyną, jak czemś mi najdroższem, z czem za chwilę na wicki się rozstałem.

Tymczasem p. Pecho chcąc oszukać wiatr balansuje aparatem w bok, osuwając go raz na lewe skrzydło, to znów na prawe z widocznym zamiarem opadnięcia poza obrębem Torunia. Jesteśmy już na wysokości 50 metrów.

Widzę przed sobą wyraźnie szosę, wzdłuż której posuwają się zwolna grupy ludzi, trochę dalej ewidencja oddziały wojskowe, moc krów odbija się brązowymi i białymi plamami od zielonego tła pastwiska. W ostatniej chwili na wysokości około 30 metrów pilot skręca gwałtownie na lewo. Lecimy w poprzek szosy. W tej chwili wylania się przedemną długi splot krzyżujących się drutów telegraficznych.

Dopinguję pilota cichym błaganiem: spraw Boże, by je przeskoczył. Na usta cisną się słowa pacierza:

Zdrowaś Marjo...

dalej nie mogę już z siebie słowa wykrztusić. Czuje lekkie uderzenie, jakby zahaczenie aparatem o coś.

KADŁUB ZAPŁATAŁ SIĘ W DRUTACH.

Instynktem wiedziony podpieram się silnie ramionami o tarapet okna i oparcie fotelu. W półsekundy później

niesamowity wstrząs, ostry suchy mrozący trzask, wirowanie dookoła osi, jakby na karuzeli, coś lepszego mnie oblewa (jak się później okazało oliwa) szum w głowie, bolesny ucisk w jelitach i...cisza.

Rozglądam się dookoła — kabina cała. Uwalniam się w mig z więzów skórzanych, wyważam z trudem drzwi i tym sposobem dostaję się na zewnątrz. Przypatruję się potrzaskanemu aparatowi.

Z KABINY PILOTA NI ŚLADU, MOTOR O KILKA METRÓW DALEJ WRYŁ SIĘ W ZIEMIĘ, SKRZYDŁA POGIĘTE, JAK WSTĄŻKI.

Dochodzi mnie cichy jęk. Pod ścianą odstojącej kabiny pasażerskiej

przygnieciony skrzydłem leży p. Pecho. Twarz silnie okrwawiona. Próbuje rannego wydobyć z kleszczowych objęć potrzaskanego aparatu, co mi się wkrótce udaje. P. Pecho zupełnie przytomny, nie może stąpać, odczuwając silny ból w kostce prawej nogi która uległa złamaniu. Momentalnie zgrupowało się dookoła nas kilkadziesiąt osób, starających się na wysięgi nam dopomóc. Wśród tych przygodnych samarytaninów najżywszą akcję pomocy rozwija

STARSZA KOBIECINA Z KOLONJI BIELANY p. KARASZEWSKA,

która wprost z pod ziemi wydstaje opatrunki ciepłą wodę a przedewszystkiem orzeźwiająca lemonjadę. P. Karaszewska okazała nam tyle serca, że wprost czuliśmy się dobrocią tą zawstyżeni.

— Jakże się czuł kapitan po opuszczeniu strzaskanego aparatu?

— Cudownie. Wstąpiła we mnie taka radość życia, że byłbym najchętniej z otaczającymi mnie ludźmi brykał, tańczył i swawolił jak dziecko. Miałem wrażenie, jakby mnie wielkie spotkanie szczęście, wrażenie skazańca, któremu na moment przed egzekucją, nie tylko darowano życie, ale przywrócono wolność. Proszę mi wierzyć, że wypadek ten, tchnął we mnie nową chęć do życia, nowe siły i nową energię potencjalną.

— Czy będzie pan jeszcze próbował jazdy samolotem?

— Ależ naturalnie i to samolotami LOTU, który mej wiary w niego nie skrewił. Można być dumni posiadając tak sprawną organizację komunikacji powietrznej. Proszę pomysleć

12 LAT NIEPRZERWANYCH LOTÓW, A W BILANSIE JEDEN DOPIERO APARAT STRZASKANY I LEKKIE ZRANIENIE PILOTA.

Czyż to nie zadziwiające. Kończąc, oświadczam panu, że mimo mego wypadku komunikacja powietrzna, a specjalnie **POSŁUGIWANIE SIĘ SAMOLOTAMI LOTU JEST O WIELE BEZPIECZNIJSZE, NIŻ JAZDA SAMOCHODEM CZY KOLEJĄ.**

Katastrofa hydroplanu w Pucku

Wczoraj przed południem hydroplan morskiego dywizjonu lotniczego podczas lotu ćwiczebnego, chcąc lądować, zawadził o drzewo i spadł na szosę. Dwie osoby z pośród załogi zostały ciężko poranione, reszta załogi w liczbie 3 osób wyszła bez szwanku. Samolot został uszkodzony.

Operacja Lloyd George'a

Londyn, 30. 7. (PAT). L. George poddał się wczoraj rano operacji. Wśród lekarzy, obecny był przy operacji lekarz królewski lord Dawson.

O unję Polski z Litwą

Znamienny głos oficera litewskiego

„Danziger Landesztg.” donosi z Paryża, że ukazała się tam książka pióra litewskiego attache wojskowego Skorupskisa pod tytułem „Powstanie narodu”, w której autor wypowiadać się ma

ZA POŁĄCZENIEM LITWY Z POLSKĄ

Połączenie to zdaniem Skorupskisa leży w interesie obu narodów i w obronie przeciwko bolszewizmowi z jednej strony i niemieckiemu „Drang nach Osten” z drugiej. — Dziennik dodaje, że porucznik Skorupskis jest zbliżony do prezydenta Smetony.

Okropna burza szalała na Polesiu

Brześć n. Bugiem, 30. 7. (PAT). W godzinach popołudniowych nad częścią powiatu stołńskiego szalała wczoraj burza gradowa z piorunami i deszczem.

Od nawalnicy najbardziej ucierpiała gmina wysocka, gdzie grad zniszczył około 600 ha plonów ogólnej wartości do 150.000 zł. Szalejący wichur uszkodził szereg domów, zrywając dachy.

Nawalnica przeszła następnie nad Dawidogrodem, Berezowem, Rudą i innymi miejscowo-

ściami, wszędzie wyrządzając dotkliwe szkody. Ogółem zniszczone zostały plony na 2.200 ha wartości 170.000 zł. Wszystkie niemal drzewa owocowe zostały zniszczone.

Nad Dawidogrodem huragan powyrwał z korzeniami przeszło 500 sztuk starych dębów. Ogólne straty, jakie dotychczas obliczono, wynoszą ponad 200.000 zł. W Stolnie burza wyrządziła tylko nieznaczne szkody. Wypadku z ludźmi nie było.

Dwie ofiary własnej nieostrożności

Wilno, 30. 7. (PAT). W dniu wczorajszym w firmie Orzelski i Ska w miejscowości Kuciewiczach wydarzył się tragiczny wypadek, którego ofiarą padło dwie osoby.

Mechanik tej firmy Józef Edwarski, reperując samochód, wznicił pożar przez rzucenie zapalki na apodłogę, oblaną benzyną. Momentalnie wybuchł płomień, następnie zaś eksplozja dowała blaszanka z benzyną. Ogień objął ubranie mechanika i przetrzczył się na niedale-

ko stojącego dozorcę Wiśniewskiego. Na krzyk nieszczęśliwych przybiegli robotnicy, którzy nie orientując się, co zaszło, począli oblewać wodą płonące ubrania.

Edwarski wyniesiony na podwórze w stanie nieprzytomnym wkrótce zmarł, Wiśniewskiego zaś przewieziono do szpitala, gdzie również po 3 godzinach zakończył życie.

Ogień w garażu ugasila straż ogniowa.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł na drugiej i trzeciej stronie . . . 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie. Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr. Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki W Gdańsku za wiersze m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 fen. 4 . . . 50 fen. 4 . . . 10 fen. Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 10 fen. Przy sądowym śledzeniu należności rabat upada. Dla wszelkich spraw spornych właściciele są Sądów w Toruniu. Za terminowy druk przepisane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Stanisław Nowakowski w Toruniu Bydgosko 78 Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Eljasak Mostowa 6 Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska Wł. Cieszyński, Gdańsk Stalgraben 6 Redaktor odpow. na Gdynie Henryk Tatzloff, Gdynia, Grabówek Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Józef Dąbrowski Inowrocław ul. Posańska 45 Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz, Józef Stanach, Grobliwa 6 Za ogłoszenia odpowiada administracja Wydawnictwo „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Gdańska”, „Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kuszubski”, „Dzień Kalwiński” Czcionkami Pom. Druk. Roln. S. A. w Toruniu Bydgoska

Abonament miesięczny wynosi w ekspedycji miejscowych agencji . . . 3 — zł z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł przez pocztę z odnośnikiem . . . 3,36 zł pod opaską . . . 4,50 zł w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,30 zł z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7.— zł W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma P R E N U M E R A T A „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięcznie w administracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 z miesięcznie 3,09 zł